

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 35

Vydána dne 7. listopadu 1966

Cena

OBSAH:

80. Vyhláška ministerstva vnitra o pravidlech silničního provozu

80

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra

ze dne 20. října 1966

o pravidlech silničního provozu

Ministerstvo vnitra stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 16 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

Část I

Všeobecná ustanovení

§ 1

Základní ustanovení

(¹) Silničním provozem se rozumí provoz na pozemních komunikacích*) (dále jen „silnice“). Každý účastník silničního provozu, zejména řidiči motorových a nemotorových vozidel, řidiči tramvají a chodci, je povinen přispět k zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zejména

- chovat se ukázněně a ohleduplně a neohrožovat svým chováním ostatní účastníky silničního provozu ani sebe, ani majetek v socialistickém nebo osobním vlastnictví;
- odvrátit podle svých možností hrozící nebezpečí i tehdy, porušil-li jiný účastník silničního provozu svoje povinnosti;
- přizpůsobit svoje chování okolnostem silničního provozu, které může předvídat, a svým schopnostem;
- dbát dopravních značek a dopravních zařízení; těmito značkami a zařízeními se může silniční provoz upravit způsobem odchylným od pravidel silničního provozu;
- uposlechnout pokynů příslušníků Veřejné bezpečnosti, členů Pomocné stráže veřejné bezpečnosti**), a je-li v této vyhlášce dále stano-

*) § 4, 21 a 22 zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon)

§ 23 vyhlášky č. 136/1961 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon)

**) Vyhláška č. 56/1962 Sb., o Pomocné stráž veřejné bezpečnosti

veno, i pokynů jiných orgánů nebo osob; tyto pokyny mají přednost před pravidly silničního provozu i před úpravou provedenou dopravními značkami nebo dopravními zařízeními. Příslušník Veřejné bezpečnosti může k zdůraznění pokynu užít zvukového znamení píšťalkou.

[2] Osoba, která pro svůj věk nebo pro tělesnou anebo duševní vadu by mohla ohrozit bezpečnost nebo plynulost silničního provozu anebo bezpečnost vlastní, smí se zúčastnit silničního provozu, jen je-li vhodně postaráno o to, aby k ohrožení nedošlo, např. je-li taková osoba doprovázena průvodcem nebo užívá-li nevidomá osoba bílé hole.

§ 2

Řidiči

[1] Řidičem se pro účely této vyhlášky rozumí osoba, která řídí motorové nebo nemotorové vozidlo anebo tramvaj.

[2] Řidičem může být jen osoba tělesně a duševně schopná, která je obeznámena v potřebném rozsahu s ovládním vozidla a s předpisy o silničním provozu; řidič motorového vozidla nebo tramvaje je povinen mít u sebe příslušný řidičský průkaz*) a doklady předepsané pro provoz vozidla.

[3] Řidič smí předat řízení vozidla jen řidiči, který splňuje podmínky stanovené v odstavci 2.

[4] Nemůže-li vozidlo bezpečně ovládat jen řidič (např. při přepravě dlouhého nákladu apod.) nebo vyžaduje-li to bezpečnost silničního provozu (např. při jízdě se zemědělským pracovním strojem po silnici, s vozidlem určeným k čištění, udržování nebo opravování silnice apod.), musí se přibrat potřebný počet způsobilých a náležitě poučených osob nebo jinak zajistit bezpečnost silničního provozu.

§ 3

Povinnosti řidiče

[1] Řidič je povinen zejména

— prohlédnout před jízdou vozidlo, vybavení a výstroj vozidla, i způsob umístění a upevnění

nákladu a zjištěné závady odstranit; k jízdě smí užít jen vozidla, jehož celkový stav odpovídá technickým podmínkám provozu vozidel na silnicích**) a které neznečišťuje a nepoškozuje silnici;

— plně se věnovat za jízdy řízení vozidla a dbát zvýšené opatrnosti vůči chodcům, zejména na přechodech, vůči dětem, starým osobám a tělesně postiženým osobám;

— neomezovat bezdůvodně plynulost silničního provozu, nepřekážet v jízdě rychleji jedoucím vozidlům, umožnit jim předjetí a proto také sledovat provoz za vozidlem;

— brát chled na odůvodněné zájmy jiných účastníků silničního provozu, na řidiče ve výcvikových vozidlech, na zřejmě začátečníky v řízení motorových vozidel a na méně pohotové řidiče;

— neobtěžovat zbytečně ostatní účastníky silničního provozu ani ostatní občany, zejména nadměrným hlukem, znečišťováním ovzduší a rozstříkáváním kaluží nebo bláta.

[2] Řidiči je zakázáno požívání alkoholických nápojů před jízdou a během jízdy. Řidič nesmí řídit vozidlo, je-li jeho schopnost k řízení snížena, zejména po požití alkoholického nápoje, léků, únavou, nevolností, úrazem nebo nemocí. Při důvodném podezření z požití alkoholického nápoje je řidič povinen na výzvu příslušníka Veřejné bezpečnosti podrobit se orientační dechové zkoušce, zda není ovlivněn alkoholem a podle výsledků této zkoušky i lékařskému vyšetření a odběru krve. Lékařskému vyšetření a odběru krve je řidič povinen se podrobit i bez předchozí orientační dechové zkoušky, je-li zřejmé, že požil alkoholický nápoj. Řidiči motorového vozidla, jehož schopnost k řízení je snížena, nebo který odmítne podrobit se orientační dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření anebo bezdůvodně odmítne odběr krve, se zadrží řidičský průkaz a popř. se rozhodne o jeho odnětí***).

[3] Zjistí-li řidič během jízdy, že vozidlo nebo náklad nesplňují podmínky stanovené v odstavci 1, je povinen závadu odstranit na místě; nemůže-li tak učinit, smí v jízdě pokračovat přiměřenou rychlostí jen do místa, kde lze závadu odstranit. Vždy však je řidič povinen neprodleně učinit ta-

*) Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech

***) Vyhláška č. 145/1958 Ú. 1. o podmínkách provozu vozidel na silnicích
Pravidla technického provozu městské dopravy

***) § 7 odst. 1 a § 15 vyhlášky č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech

ková opatření, aby nebyla ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu.

(1) Řidič motocyklu nesmí za jízdy kouřit. Řidič motocyklu, který není opatřen ochranným štítem, je povinen chránit si za jízdy zrak vhodným způsobem (např. brýlemi apod.); brýle smí sejmout, jen byla-li by jimi bezpečnost jízdy snížena (např. při sněžení, v dešti apod.). Řidič motocyklu o objemu válců vyšším než 50 cm³ je povinen užívat za jízdy řádně upevněné ochranné přilby; ode dne, který určí ministr vnitra, vztahuje se tato povinnost i na spolujezdce na druhém sedle motocyklu za jízdy mimo obec.

(3) Řidič motorového vozidla, které je povinně vybaveno bezpečnostními pásy, a osoby sedící vedle něho jsou povinni za jízdy mimo obec připoutat se těmito pásy.

§ 4

Povinnosti provozovatele vozidla

(1) Provozovatel vozidla je povinen udržovat vozidlo v řádném technickém stavu a nesmí přikázat ani dovolit, aby vozidlo bylo užito k jízdě, nespĺňuje-li vozidlo podmínky stanovené v § 3 odst. 1 a náklad podmínky stanovené v § 34.

(2) Provozovatel motorového vozidla je povinen na výzvu dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti dostavit se s vozidlem k technické prohlídce.

(3) Provozovatel vozidla nesmí svěřit řízení vozidla osobě, která nespĺňuje podmínky stanovené v § 2 odst. 2. Odpovídá také za to, že vozidlo má potřebný počet dalších osob podle ustanovení § 2 odst. 4.

§ 5

Zvláštní povinnosti řidiče a provozovatele vozidla

(1) Řidič a provozovatel vozidla jsou povinni poskytnout za náhradu* vozidlo na nezbytnou dobu příslušníkům Sboru národní bezpečnosti, vyžaduje-li to obecný zájem, zejména pro stíhání osoby podezřelé z trestné činnosti, nebo k jízdě na místo dopravní nehody anebo živelní pohromy.

* § 13 zákona č. 70/1965 Sb. o Sboru národní bezpečnosti

** ČSN 73 8101 Projektování silnic a dálnic

***) Pokud se v této vyhlášce mluví o celkové váze, rozumí se tím celková váha uvedená v osvědčení o technickém průkazu

†) § 14 vyhlášky č. 136/1961 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon)

(2) K účelům uvedeným v odstavci 1 se nesmějí vyžadovat vozidla označená značkou CD nebo vozidla, která plní zvláštní naléhavé úkoly.

(3) Nebrání-li tomu vážné důvody, může vyžádané vozidlo řídit řidič, který je k účelům uvedeným v odstavci 1 poskytl.

Část II

Jízda vozidly

§ 6

Směr a způsob jízdy

(1) Na silnici se jezdí vpravo. Nebrání-li tomu zvláštní okolnosti, je řidič povinen jet, zejména na nepřehledném nebo jinak nebezpečném místě anebo při pomalé jízdě, při pravém okraji vozovky.

(2) Vlevo smí řidič jet, jen je-li to nutné k předjíždění nebo k objíždění překážky, zejména stojícího vozidla anebo brání-li jízdě vpravo zvláštní okolnosti a neohrozí-li ostatní účastníky silničního provozu.

(3) Vjet na krajnici** smí řidič motorového vozidla nebo vozka, jen je-li to nezbytně nutné; přitom je povinen dbát zvýšené opatrnosti.

(4) Je-li řidič povinen podle dalších ustanovení dát přednost v jízdě druhému vozidlu, je povinen tak učinit vždy na takovou vzdálenost a takovým způsobem, aby řidič druhého vozidla nemusel náhle měnit směr jízdy nebo náhle snížit rychlost jízdy.

(5) Řidič motorového vozidla o celkové váze*** vyšší než 3500 kg a řidič traktoru jsou povinni jet ze svahu vždy se zařazeným rychlostním stupněm. Řidiči ostatních motorových vozidel jsou povinni tak učinit, vyžaduje-li to bezpečnost jízdy s ohledem na okolnosti, zejména stavební stav a povahu silnic†).

(6) Řidič motorového vozidla smí užívat sněhových řetězů, jen je-li silnice pokryta dostatečně silnou sněhovou vrstvou. Dopravní značkou „Jiný příkaz“ (č. 54) s nápisem „Sněhové řetězy“ se může stanovit povinné užívání sněhových řetězů; tato povinnost neplatí pro motorová vozidla opatřená pneumatikami s protismykovými hroty.

§ 7

Směr a způsob jízdy ve zvláštních případech

(1) Podél nástupního nebo ochranného ostrůvku smí řidič jet vpravo nebo vlevo; přitom je řidič povinen dbát zvýšené opatrnosti a brát ohled zejména na osoby, které jsou na ostrůvku. Je-li ostrůvek umístěn uprostřed vozovky s provozem v obou směrech, je řidič povinen jet podél ostrůvku vpravo.

(2) Na tramvajové koleje smí řidič motorového nebo nemotorového vozidla v podélném směru vjet, jen je-li to nutné a nedonutí-li tím řidiče tramvaje snížit rychlost jízdy.

(3) Zvýšený tramvajový pás smí řidič motorového nebo nemotorového vozidla přejíždět jen v příčném směru, a to na místě k tomu přizpůsobeném.

§ 8

Jízda v jízdních pruzích

(1) Na silnici s vozovkou o třech jízdních pruzích se jezdí v pravém jízdním pruhu; vnitřní jízdní pruh slouží k předjíždění v obou směrech.

(2) Na silnici s vozovkou o dvou nebo více jízdních pruzích v jednom směru jízdy se jezdí v pravém jízdním pruhu. Vyžaduje-li to hustota silničního provozu, smějí řidiči motorových vozidel jet v těchto pruzích souběžně; přitom nesmějí vjet na jízdní pruhy určené pro jízdu v protisměru.

(3) Při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého je řidič povinen dát přednost v jízdě řidičům jedoucím v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom je povinen dát znamení o změně směru jízdy (§ 21).

(4) Jízdním pruhem se pro účely tohoto ustanovení rozumí část vozovky dovedující jízdu vozidel o třech a více kolech v jízdním proudu za sebou.

§ 9

Rychlost jízdy

(1) Rychlost jízdy je řidič povinen přizpůsobit okolnostem, zejména stavebnímu stavu a povaze silnice, vzdálenosti, na kterou má rozhled a situaci vzniklé v silničním provozu. Řidič je povinen včas snížit rychlost jízdy, popř. zastavit, vyžadují-li to okolnosti, které může předvídat.

(2) V obci v době od 5 do 23 hodin smí jet řidič motorového vozidla rychlostí nejvýše 50 km

za hodinu. Začátek obce je označen dopravní značkou „Místní tabule“ (č. 71) a konec obce dopravní značkou „Konec omezené rychlosti“ (č. 37b) s číslicí „50“.

(3) V obci v době od 23 do 5 hodin není rychlost jízdy omezena; to však neplatí pro řidiče motorového vozidla o celkové váze vyšší než 3500 kg a řidiče motocyklu, kteří smějí jet rychlostí nejvýše 80 km za hodinu. Je-li však v obci dopravní značkou „Omezená rychlost“ (č. 37a) stanovena rychlost jízdy nižší než 50 km za hodinu, nesmí řidiči tuto rychlost překročit ani v době od 23 do 5 hodin.

(4) Mimo obec smí jet řidič motorového vozidla o celkové váze vyšší než 3500 kg a řidič motocyklu rychlostí nejvýše 80 km za hodinu; toto ustanovení neplatí pro ty autobusy, v nichž se nesmějí přepravovat stojící osoby.

§ 10

Vzdálenost mezi vozidly

(1) Řidič je povinen zachovávat, zejména s ohledem na rychlost jízdy, stavební stav a povahu silnice, takovou vzdálenost od vozidla jedoucího před ním, aby mohl včas snížit rychlost jízdy, popř. zastavit, snížil-li náhle řidič jedoucí před ním rychlost jízdy nebo náhle zastaví.

(2) Řidič nesmí bez naléhavého důvodu náhle snížit rychlost jízdy nebo náhle zastavit, ohrozil-li by v jízdě vozidla jedoucí za ním.

(3) Za tramvaj, která zastavila v zastávce bez nástupního ostrůvku, jsou ostatní řidiči povinni zastavit; jsou-li v zastávce dvě tramvaje, jsou povinni zastavit za druhou tramvaj. V jízdě smějí řidiči pokračovat teprve tehdy, neohrozí-li již nastupující nebo vystupující cestující.

(4) Řidič, který nehodlá předjet tramvaj nebo tak nemůže učinit pro rozměry svého vozidla, je povinen jet za tramvaj v takové vzdálenosti, aby nebránil v předjíždění jinému vozidlu.

§ 11

Vyhýbání

Protijedoucí řidiči se vyhýbají vpravo, včas a v dostatečné míře. Nemožou-li se řidiči bezpečně vyhnout, je povinen dát přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu řidič, na jehož straně jízdy je zúžena vozovka nebo překážka. Musí-li jeden z řidičů couvat, je povinen tak učinit ten, pro něhož je to snazší nebo méně nebezpečné.

§ 12

Předjíždění

(1) Jedoucí motorové nebo nemotorové vozidlo se předjíždí vlevo. Řidič smí předjíždět, jen — má-li před sebe rozhled na takovou vzdálenost, kterou potřebuje k bezpečnému předjetí;

— nedonutí-li protijedoucího řidiče snížit rychlost jízdy ani neohrozí-li ostatní účastníky silničního provozu;

— není-li sám předjížděn;

— bude-li se moci bezpečně zařadit před vozidlo nebo vozidla, která hodlá předjet.

(2) Úmysl předjet je řidič povinen dát najevo znamením o změně směru jízdy (§ 21). Při předjíždění je řidič povinen dodržovat dostatečný boční odstup od předjížděného vozidla. Před vozidlo nebo vozidla, která předjel, se řidič smí zařadit teprve tehdy, nedonutí-li jejich řidiče snížit rychlost jízdy.

(3) Předjížděný řidič je povinen uhnout co nejvíce k pravému okraji vozovky a nesmí zvyšovat rychlost jízdy.

(4) Vozidlo odbočující vlevo, vyjíždějící ze silnice vlevo, otáčející nebo zajíždějící k levému okraji jednosměrné silnice, se smí předjíždět jen vpravo, a to jen není-li již pochybnosti o směru jeho jízdy; přitom nedává předjíždějící řidič znamení o změně směru jízdy.

(5) Tramvaj se předjíždí vpravo; přitom nedává předjíždějící řidič znamení o změně směru jízdy.

(6) Za předjíždění se nepovažuje, jede-li řidič v jednom jízdním pruhu rychleji než řidič v druhém jízdním pruhu.

(7) Předjíždění je zakázáno:

a) na nepřehledných nebo jinak nebezpečných místech, zejména v nepřehledné zatáčce a v těsné blízkosti před ní nebo před nepřehledným vrcholem stoupání silnice; v těchto případech se však smí předjíždět na jednosměrné silnici nebo na silnici s provozem v obou směrech, je-li na vozovce vyznačena podélná čára souvislá a předjíždějící vozidlo ani jeho náklad ji nepřesáhne;

b) na křižovatce a v těsné blízkosti před ní; tento zákaz však neplatí, přijíždí-li řidič ke křižovatce po hlavní silnici, nebo jde-li o předjíždění vpravo a není-li již pochybnosti o směru jízdy předjížděného vozidla (odst. 4) anebo jde-li o předjíždění tramvaje;

c) na železničním přejezdu a v těsné blízkosti před ním;

d) v tunelu a v těsné blízkosti před ním;

e) dává-li řidič jedoucí vředu znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjet vpravo podle odstavce 4;

f) mělo-li by se předjet vozidlo, které samo předjíždí jiné vozidlo;

g) překročila-li by se nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovená touto vyhláškou nebo místní úpravou.

(8) Kde je předjíždění zakázáno dopravní značkou „Zákaz předjíždění“ (č. 38a), nesmí řidič předjíždět motorové vozidlo s výjimkou motocyklu bez postranního vozíku. Kde je předjíždění zakázáno dopravní značkou „Zákaz předjíždění pro nákladní automobily“ (č. 39a), nesmí řidič nákladního automobilu o celkové váze vyšší než 3500 kg předjíždět motorové vozidlo s výjimkou motocyklu bez postranního vozíku.

§ 13

Odbočování

(1) Při odbočování je řidič povinen dbát zvýšené opatrnosti. Na křižovatce s provozem řízeným příslušníkem Veřejné bezpečnosti, orgánem vojenské pořádkové služby nebo světelnými znameními (dále jen „křižovatka s řízeným provozem“) je odbočující řidič motorového nebo nemotorového vozidla povinen dát přednost chodcům přecházejícím ve volném směru, kteří již vstoupili do vozovky.

(2) Úmysl odbočit je řidič povinen dát najevo znamením o změně směru jízdy (§ 21). Při přepravě dlouhého nákladu je řidič povinen podle potřeby zajistit bezpečné odbočení pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby.

(3) Při odbočování vpravo je řidič povinen jet co nejbliže při pravém okraji vozovky, jak mu to dovolují rozměry vozidla. Musí-li řidič před odbočováním vpravo zajet k středu vozovky, popř. až do její levé poloviny, je povinen tak učinit včas a s ohledem na okolnosti silničního provozu, zejména na vozidla jedoucí za ním; přitom dává vždy jen znamení o změně směru jízdy vpravo (§ 21).

(4) Tramvaj, která při odbočování vpravo křížuje směr jízdy vozidla jedoucího po její pravé straně a dává znamení o změně směru jízdy (§ 21), má přednost v jízdě.

(5) Před odbočováním vlevo je řidič povinen zajet co nejbliže k středu vozovky, jak mu to dovoluují rozměry vozidla vzhledem k šířce vozovky; na jednosměrné silnici zajíždí až k levému okraji vozovky. Řidič odbočující vlevo je povinen dát přednost v jízdě protijedoucím motorovým a nemotorovým vozidlům a tramvajím jedoucím v obou směrech. Odbočují-li řidiči protijedoucích vozidel vlevo, míjejí se vlevo.

(6) Povinnost dát přednost v jízdě všem protijedoucím vozidlům (odst. 5) neplatí, přijíždějí-li tato vozidla po vedlejší silnici a řidič odbočující vlevo po hlavní silnici.

§ 14

Řazení před křižovatkou

(1) Při provozu ve dvou jízdnicích pruzích v jednom směru jízdy se zařadí řidič jedoucí přímo a řidič odbočující vpravo do pravého a řidič odbočující vlevo do levého jízdnicího pruhu. Není-li na křižovatce možno odbočit vlevo nebo je-li to místní úpravou zakázáno, řadí se řidič jedoucí přímo do levého a řidič odbočující vpravo do pravého jízdnicího pruhu.

(2) Při provozu ve třech jízdnicích pruzích v jednom směru jízdy se zařadí řidič odbočující vpravo do pravého, řidič jedoucí přímo do středního a řidič odbočující vlevo do levého jízdnicího pruhu.

(3) Řidič je povinen pokračovat v jízdě přes křižovátku v tom směru, který odpovídá jízdnicímu pruhu, do kterého se před křižovatkou zařadil.

(4) Ustanovení § 8 odst. 4 platí obdobně.

§ 15

Přednost v jízdě na křižovatce

(1) Řidič přijíždějící na křižovátku po vedlejší silnici je povinen dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní silnici. Vedlejší silnici je silnice označená dopravní značkou „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) nebo „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) anebo „Kruhový objezd“ (č. 50); hlavní silnici je silnice označená dopravní značkou „Křižovatka s vedlejší silnicí“ (č. 4) nebo „Hlavní silnice“ (č. 56a).

(2) Nevyplývá-li přednost v jízdě z ustanovení odstavce 1, je řidič povinen dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím zprava.

(3) Při odbočování vlevo platí ustanovení § 13 odst. 5 a 6.

(4) Řidič nesmí vjet do křižovatky, nedovoluje-li mu situace pokračovat za křižovatkou v jízdě, takže by byl nucen zastavit v křižovatce a zneumožňoval by tím provoz v příčném směru.

(5) Na příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) je řidič povinen zastavit před příčnou čarou souvislou (č. 6a) nebo před příčnou čarou souvislou s nápisem STOP (č. 6b); kde této čáry není, zastaví na takovém místě, odkud má do křižovatky náležitý rozhled.

(6) Ustanovení odstavců 1, 2 a 5 neplatí na křižovatce s řízeným provozem.

§ 16

Vjíždění na silnici a vyjíždění z ní

(1) Při vyjíždění na silnici

- z polní nebo lesní cesty,
- z míst ležících mimo silnici (např. dům, dvůr, pozemek, garáž, parkoviště, čerpací stanice, autobusové nádraží, konečná zastávka tramvaje apod.),

je řidič povinen dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím po silnici.

(2) Při vyjíždění ze silnice na polní nebo lesní cestu anebo na místa uvedená v odstavci 1 platí ustanovení o odbočování (§ 13). Řidič vyjíždějící ze silnice vlevo je povinen před dáním znamení o změně směru jízdy se přesvědčit, není-li předjížděn vlevo; je-li již předjížděn, je povinen dát přednost v jízdě předjíždějícímu vozidlu.

(3) Nemá-li řidič při vyjíždění nebo při vyjíždění náležitý rozhled, je povinen zajistit bezpečné vjetí nebo vyjetí pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby.

(4) Vozidla a pracovní stroje vyjíždějící na silnici se musí předem očistit, aby neznečišťovaly silnici. Dojde-li přesto k znečištění, je povinen silnici neprodleně očistit řidič nebo organizace, jejíž pracovník závadu způsobil; není-li to neprodleně možné, jsou povinni znečištěnou silnici označit na dobu nezbytně nutnou jako překážku silničního provozu (§ 28 odst. 3).

§ 17

Otáčení a couvání

(1) Při otáčení a couvání je řidič povinen dbát zvýšené opatrnosti; nemá-li náležitý rozhled, je

povinen zajistit bezpečné otáčení nebo couvání pomocí způsobilé a náležitě poučené osoby.

(2) Při otáčení mimo křižovatku je řidič povinen tam, kde motorová a nemotorová vozidla jedoucí za ním mohou vzhledem k šířce vozovky bezpečně projet po jeho pravé straně, zajet co nejbližší k středu vozovky a dát přednost v jízdě protijedoucím motorovým a nemotorovým vozidlům a tramvajím jedoucím v obou směrech. Úmysl otáčet je řidič povinen dát najevo znamením o změně směru jízdy (§ 21). Nemůže-li řidič tímto způsobem otočit, je povinen zajet k pravému okraji vozovky a dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím v obou směrech; přitom nedává znamení o změně směru jízdy.

(3) Při otáčení na křižovatce platí ustanovení o odbočování (§ 13) a ustanovení o přednosti v jízdě na křižovatce (§ 15).

(4) Při couvání je řidič povinen dát přednost v jízdě všem vozidlům; to platí i tehdy, musí-li couvat při otáčení.

(5) Otáčení a couvání je zakázáno:

- a) na nepřehledných nebo jinak nebezpečných místech, zejména v nepřehledné zatáčce a v její těsné blízkosti nebo před nepřehledným vrcholem stoupání silnice, na něm a za ním;
- b) na křižovatce s řízeným provozem a v její těsné blízkosti a na křižovatce, kde je místní úpravou zakázáno odbočování vlevo;
- c) na železničním přejezdu a v jeho těsné blízkosti;
- d) v tunelu a v jeho těsné blízkosti;
- e) na jednosměrné silnici; smí se však couvat, je-li to nezbytně nutné (např. k zajetí do řady stojících vozidel nebo vyjetí z ní apod.).

§ 18

Zastavení a stání

(1) Zastavením se pro účely tohoto ustanovení rozumí uvedení vozidla do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení věcí; uvedení vozidla do klidu nad tuto dobu je stáním.

(2) Řidič smí zastavit a stát jen na místě, kde nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu, zejména provoz tramvajím. Zastavit a stát smí řidič jen v jednom proudu vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji silnice; na jednosměrné silnici smí zastavit a stát vpravo i vlevo. Vždy,

však musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh. Jízdním pruhem se pro účely tohoto ustanovení rozumí část vozovky široká nejméně 3 m.

(3) Řidič je povinen zastavit a stát rovnoběžně s okrajem silnice; neohrozí-li bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, smí v obci zastavit a stát i kolmo nebo šikmo k okraji silnice. Vodorovnými dopravními značkami se může zastavení a stání upravit odchýlně, např. uprostřed silnice, zcela nebo zčásti na chodníku apod. Při zastavení a stání je řidič povinen dbát, aby neznevažoval ostatním řidičům odjetí a aby co nejlépe využil místa.

(4) Zařazuje-li se řidič, který zastavil nebo stál, do proudu jedoucích vozidel, je povinen dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím týmž směrem; přitom nedává znamení o změně směru jízdy. Řidiči těchto vozidel jsou však v obci povinni umožnit řidiči autobusu veřejné hromadné dopravy osob nebo řidiči trolejbusu odjetí ze zastávky, a to snížením rychlosti jízdy, popř. zastavením; přitom je řidič autobusu nebo trolejbusu povinen dbát zvýšené opatrnosti, dát znamení o změně směru jízdy (§ 21) a nesmí donutit řidiče jedoucí týmž směrem k náhlému zastavení.

(5) Zastavení a stání je zakázáno:

- a) v nepřehledné zatáčce a v její těsné blízkosti;
- b) před nepřehledným vrcholem stoupání silnice, na něm a za ním;
- c) na mostě;
- d) na přechodu pro chodce;
- e) na křižovatce, u ostrůvku, v podjezdu a v tunelu a ve vzdálenosti kratší než 10 m před těmito místy a za nimi;
- f) ve vzdálenosti kratší než 30 m před zastávkou autobusu, trolejbusu nebo tramvaje bez nástupního ostrůvku a 10 m za zastávkou;
- g) na železničním přejezdu a ve vzdálenosti kratší než 30 m před ním a za ním;
- h) v místě, kde by vozidlo zakrývalo dopravní značku nebo světelné zařízení;
- ch) před vjezdem na polní nebo lesní cestu anebo na místa uvedená v § 16 odst. 1;
- i) na vyhrazeném parkovišti;
- j) na vnitřních jízdních pružích; smí se však zastavit v druhém proudu vedle stojících vozidel, zůstane-li volný alespoň jeden jízdní pruh pro každý směr jízdy; přitom je řidič povinen umožnit odjetí z řady stojících vozidel;

k) u podélné čáry souvislé, nezůstal-li by mezi vozidlem a touto čarou voiný alespoň jeden jízdní pruh;

l) nezůstal-li by mezi vozidlem a tramvajovými kolejemi volný alespoň jeden jízdní pruh; tento zákaz neplatí v době od 19 do 5 hodin.

[⁶] Na silnicích označených dopravní značkou „Silnice I. třídy“ (č. 72a, 72b) je mimo obec zakázáno stání bez naléhavého důvodu; na ostatních silnicích (s výjimkou polních a lesních cest) platí tento zákaz za snížené viditelnosti. V obcích je stání zakázáno na silnicích, jimiž probíhá vnější nebo vnitřní okruh (§ 38 odst. 3). T. to zákaz neplatí, stojí-li vozidlo na odstavném pruhu.

[⁷] Musí-li řidič motorového vozidla, které je povinně vybaveno výstražným trojúhelníkem, z naléhavého důvodu stát na silnici mimo obec, je povinen, vyžadují-li to okolnosti, zejména na nepřehledném místě nebo za snížené viditelnosti, umístit jej ve vzdálenosti nejméně 50 m za vozidlem.

[⁸] Kde je umístěna dopravní značka „Střídavé stání“ (č. 48), platí zákaz stání na straně s číslicí I ve dnech s lichým datem a na straně s číslicí II ve dnech se sudým datem. Doba pro střídání se stanoví na dobu od 19 do 21 hodin.

[⁹] Otvírat dveře nebo boční stěny vozidla, jakož i nastupovat do vozidla nebo vystupovat z něj, se smí, jen není-li tím ohrožena bezpečnost silničního provozu ani bezpečnost nastupujících nebo vystupujících osob.

§ 19

Opuštění vozidla

Dříve, než se řidič vzdálí od vozidla tak, že nemůže v případě potřeby okamžitě zasáhnout, je povinen učinit taková opatření, aby vozidlo nemohlo ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu a nemohla je neoprávněně užít jiná osoba.

§ 20

Železniční přejezdy

[¹] Před železničním přejezdem je řidič povinen počínat si zvlášť opatrně a přesvědčit se, zda může na něj vjet.

[²] Vjíždět na železniční přejezd je zakázáno,

a) je-li dáváno znamení „Stůj!“ jedním nebo dvěma červenými střídavě kmitajícími světly vý-

stražného světelného zařízení nebo dává-li toto znamení pracovník dráhy kroužením červeným nebo žlutým praporkem anebo za snížené viditelnosti kroužením červeným světlem;

b) je-li dávána zvuková výstraha přerušovaným zvukem houkačky nebo zvonku;

c) začínají-li se již sklápět závory (celé nebo poloviční) anebo jsou-li již sklopeny;

d) je-li již vidět nebo slyšet příjezdějící vlak nebo železniční vozidlo anebo je-li již slyšet jeho pískání, houkání apod.;

e) není-li na druhé straně železničního přejezdu dostatek místa k bezpečné jízdě.

[³] Řidiči se před železničním přejezdem řadí za sebou v pořadí, v kterém přijeli. Nejde-li o souběžnou jízdu ve více jízdních pruzích, smějí řidiči přejíždět přes železniční přejezd jen v jednom jízdním proudu. Řidič, který je za okolností uvedených v odstavci 2 na železničním přejezdu, je povinen jej okamžitě opustit.

[⁴] Řidič autobusu s cestujícími, řidič nákladního automobilu přepravujícího na ložné ploše více než šest osob a řidič traktoru s nákladním přívěsem, na jehož ložné ploše se přepravují osoby, je povinen zastavit před železničním přejezdem na takovém místě, odkud má na železniční trať náležitý rozhled. Řidiči ostatních vozidel jsou povinni již od vzdálenosti 30 m před železničním přejezdem a při jeho přejezdění jet rychlostí nejvýše 30 km za hodinu.

[⁵] Řidič motorového vozidla nesmí při přejezdění železničního přejezdu měnit rychlostní stupeň nebo jet bez zařazeného rychlostního stupně.

[⁶] Ustanovení této vyhlášky platná pro železniční přejezdy se vztahují též na železniční přejezdy označené dopravní značkou „Vlečkový přejezd“ (č. 21) s výjimkou ustanovení odstavce 4 a § 12 odst. 7 písm. c).

§ 21

Znamení o změně směru jízdy

[¹] Znamení o změně směru jízdy je řidič povinen dát kromě případů uvedených v jednotlivých ustanoveních této vyhlášky vždy tehdy, mění-li směr jízdy nebo vyžaduje-li to bezpečnost silničního provozu.

[²] Znamení je řidič povinen dát včas a zřetelně s ohledem na okolnosti silničního provozu, zejména na vozidla jedoucí za ním.

(3) Znamení dává řidič ukazatelem směru jízdy. Při poruše tohoto zařízení nebo není-li vozidlo, vzhledem k své povaze, jím vybaveno, dává řidič za normální viditelnosti znamení upažením. Není-li znamení davané ukazatelem směru jízdy nebo upažením dostatečně viditelné (např. pro šířku nákladu apod.), musí se znamení dát jiným zřetelným způsobem, např. způsobem a náležitě poučenou osobou apod. Jinak je řidič povinen dát přednost v jízdě i vozidlům jedoucím za ním.

(4) Za snížené viditelnosti smí řidič nebo jiná osoba dávat znamení upažením, jen jede-li po silnici dostatečně osvětlené veřejným osvětlením. Jinak je řidič povinen dát přednost v jízdě i vozidlům jedoucím za ním.

(5) Znamení davané ukazatelem směru jízdy ponechá řidič během celého úkonu; znamení upažením dává jen před započítím úkonu.

§ 22

Výstražná znamení

Zvukové nebo světelné výstražné znamení smí řidič dávat, jen je-li to nutné pro bezpečnost silničního provozu; pak je povinen dát znamení včas a ne déle, než je nezbytně zapotřebí. V obci se nesmí dávat zvukové výstražné znamení, ledaže by bezprostředně hrozilo nebezpečí. Světelné výstražné znamení se dává střídavým zapínáním dálkových světel nebo přepínáním dálkových a tlumených světel.

§ 23

Osvětlení vozidel

(1) Jedoucí motorové vozidlo musí mít za snížené viditelnosti rozsvícena dálková nebo tlumená světla, obrysová světla, koncová světla a světlo zadní státní poznávací značky; je-li vozovka dostatečně osvětlena veřejným osvětlením, je řidič povinen jet s tlumenými světly.

(2) Řidič vozidla je povinen, zejména upozorňuje-li řidič protijedoucího vozidla přepínáním dálkových a tlumených světel, že je oslněn, ztlumit včas před setkáním s protijedoucím vozidlem dálková světla a snížit rychlost jízdy, aby jízda byla bezpečná; je-li řidič oslněn, je povinen zastavit. Dálková světla se musí ztlumit také před setkáním s pochoduujícím útvarem nebo mohl-li by být oslněn strojvedoucí vlaku, řidič železničního vozidla anebo řidič plavidla.

(3) Řidič motorového vozidla je povinen ztlumit dálková světla, mohl-li by oslnit řidiče motorového vozidla jedoucího před ním.

(4) Řidič motorového vozidla, který zastavil před železničním přejezdem, smí rozsvítit jen obrysová světla; motorové vozidlo, které obrysová světla nemá, smí mít rozsvícena jen tlumená světla.

(5) Světel do mlhy smí řidič užívat jen v mlze nebo při sněžení, a to vždy současně s tlumenými světly nebo s obrysovými světly; neužije-li světel do mlhy, musí rozsvítit tlumená světla.

(6) Jedoucí nebo vedené jízdní kolo musí mít za snížené viditelnosti rozsvíceno vpředu jedno neoslnující bílé světlo; kromě toho musí mít vzadu červené odrazové sklo. Jízdní kolo, které je povinně vybaveno vzadu svítilnou s červeným světlem, musí mít rozsvíceno toto světlo.

(7) Ostatní jedoucí nemotorová vozidla musí mít za snížené viditelnosti rozsvíceno alespoň jedno neoslnující bílé světlo viditelné zepředu i zezadu; vzadu musí mít alespoň jedno červené odrazové sklo.

(8) Není-li vozidlo stojící na silnici mimo parkoviště za snížené viditelnosti dostatečně osvětleno veřejným osvětlením, musí se osvětlit na straně k středu vozovky alespoň jedním světlem viditelným zepředu i zezadu; toto světlo nesmí být umístěno dále než 40 cm od bočního obrysu vozidla.

§ 24

Čerpání pohonných hmot

(1) Zůstane-li motorové vozidlo při čerpání pohonných hmot na silnici, zajíždí řidič k čerpací stanici ve směru jízdy. K čerpací stanici mimo silnici se smí zajíždět z obou směrů jízdy; přitom platí ustanovení o vjíždění na silnici a vyjíždění z ní (§ 16).

(2) Řidič se nesmí u čerpací stanice vzdalovat od motorového vozidla; řidiči i přepravovaným osobám je zakázáno kouřit, zacházet s otevřeným ohněm a seřizovat nebo opravovat motor. Při čerpání pohonných hmot je řidič povinen zastavit motor vozidla a vypnout zapalování a benzínové nebo naftové topení vozidla.

§ 25

Vlečení motorových vozidel

(1) Při vlečení motorového vozidla se smí jet rychlostí nejvýše 50 km za hodinu.

(2) Motorové vozidlo se nesmí vléci na laně kratším než 2,50 m a delším než 6 m; užíje-li se spojovací tyče, smí být i kratší než 2,50 m. Tato spojnice se musí označit, aby byla viditelná (např. červenou látkou apod.). Za snížené viditelnosti musí mít vlečené motorové vozidlo rozsvíceno stanovené osvětlení (§ 23).

(3) Motorové vozidlo se smí vléci, jen má-li v pořádku řízení a je-li obsazeno řidičem, který má u sebe příslušný řidičský průkaz; motorové vozidlo vlečené na laně musí mít kromě toho účinné brzdy. Řidiči obou vozidel jsou povinni předem dohodnout způsob dorozumívání během jízdy. Tato ustanovení neplatí, je-li motorové vozidlo vlečeno pomocí zvláštního zařízení (např. vyprošťovací podvozek, jeřáb apod.).

(4) Vlečení více než jednoho motorového vozidla nebo motorového vozidla s přívěsem je zakázáno; smí se však vléci motorové vozidlo s návěsem. Motorové vozidlo s přívěsem nesmí vléci jiné motorové vozidlo. Motorové vozidlo vlečené pomocí zvláštního zařízení, autobus nebo nákladní automobil se smějí vléci jen bez přepravovaných osob. Motocykl bez postranního vozíku se nesmí vléci nebo užit jako vlečné vozidlo.

§ 26

Omezení jízdy některých vozidel

(1) Příslušník Veřejné bezpečnosti může řidiči na nezbytně nutnou dobu zakázat jízdu nebo přikázat mu směr jízdy, vyžaduje-li to plynulost silničního provozu.

(2) Vyžaduje-li to plynulost silničního provozu, zejména na silnicích s hustým rekreačním provozem, může se dopravní značkou „Zákaz vjezdu vyznačených vozidel“ (č. 33) zakázat jízda některých druhů vozidel.

(3) Zákaz jízdy podle odstavce 2 se nevztahuje na vozidla s právem přednostní jízdy (§ 27), na vozidla v mezinárodní přepravě, na vozidla ozbrojených sil a ozbrojených sborů a na vozidla užitá při železniční pohromě.

§ 27

Vozidla s právem přednostní jízdy

(1) Řidiči vozidel požární ochrany, zdravotnické a důlní záchranné služby, ozbrojených sil a ozbrojených sborů nemusí dodržovat ustanovení této vyhlášky, vyžaduje-li to nezbytně plnění je-

řích zvláštních úkolů, neohrozí-li ostatní účastníky silničního provozu a upozorňují-li na sebe způsobem uvedeným v odstavci 2; vždy jsou však povinni uposlechnout pokynů příslušníka Veřejné bezpečnosti.

(2) Řidiči vozidel požární ochrany užívají zvukového znamení „Hoří!“ doplněného červenými světly; řidiči ostatních vozidel užívají zvukového znamení s pronikavým tónem (sírénou) doplněného modrými světly.

(3) Ostatní řidiči jsou povinni uvolnit vozidlům uvedeným v odstavci 1 cestu a je-li to nutné k bezpečnému projetí, i zastavit.

§ 28

Překážky silničního provozu

(1) Překážkou silničního provozu se rozumí vše, co by mohlo ohrozit bezpečnost nebo plynulost silničního provozu. Překážkou může být zejména vozidlo opuštěné na místě, kde je zakázáno zastavení nebo stání, neosvětlené vozidlo za snížené viditelnosti, nepojízdné vozidlo nebo poškozená anebo znečištěná silnice.

(2) Překážka silničního provozu se musí neprodleně odstranit. O její odstranění je povinen se postarat především ten, kdo ji způsobil. Neučiní-li tak nebo nemůže-li tak učinit anebo byla-li překážka způsobena bez lidského zásahu, odstraní ji orgány, kterým přísluší správa silnice. Je-li znám ten, kdo překážku způsobil, odstraní se překážka na jeho náklad.

(3) Není-li možno překážku silničního provozu neprodleně odstranit, musí se označit tak, aby ji účastníci silničního provozu mohli včas upozorovat, např. příslušnou dopravní značkou, červeným praporkem apod., za snížené viditelnosti červeným světlem. Povinnost označit překážku mají osoby uvedené v odstavci 2, které jsou také povinny ohlásit ji příslušníku Veřejné bezpečnosti.

§ 29

Dopravní nehody

(1) Řidič, který měl účast na dopravní nehodě, je povinen

- neprodleně zastavit;
- poskytnout podle svých schopností potřebnou první pomoc zraněné osobě a neprodleně přivolat odbornou pomoc;

- učinit vhodná opatření, aby nebyla ohrožena bezpečnost silničního provozu na místě nehody;
- umožnit obnovení silničního provozu, zejména provozu tramvají nebo trolejbusů;
- prokázat na požádání postižené osoby svou totožnost.

(2) Poskytnout podle svých schopností potřebnou první pomoc a neprodleně přivolat odbornou pomoc a prokázat na požádání postižené osoby svou totožnost je povinen každý účastník nehody.

(3) Dojde-li při nehodě k usmrcení, k ublížení na zdraví nebo k hmotné škodě převyšující zřejmě částku 1000 Kčs, jsou účastníci nehody povinni

- neprodleně ohlásit nehodu příslušníku Veřejné bezpečnosti;
- setrvat na místě až do příchodu příslušníka Veřejné bezpečnosti nebo se na místo neprodleně vrátit po poskytnutí nebo přivolání pomoci anebo po ohlášení nehody;
- neprovádět žádné opatření, které by bylo na újmu řádného vyšetření, zejména pohnout vozidly; musí-li se však situace na místě nehody změnit, zejména je-li to nutné k vyproštění nebo ošetření zraněné osoby anebo k obnovení provozu tramvají nebo trolejbusů, je nutno zajistit konečné postavení a stopy.

Účastníci nehody jsou však vždy povinni neprodleně ohlásit příslušníku Veřejné bezpečnosti poškození silnice nebo veřejného zařízení, k němuž došlo při nehodě.

Část III

Přeprava osob a nákladů

§ 30

Přeprava osob

(1) Řidič zodpovídá za počet přepravovaných osob a za to, že tyto osoby neohrozí svým chováním bezpečnost silničního provozu; nesmí zejména dovolit, aby setrávaly na místech, kde by byly ohroženy, např. na stupátkách, na karosérii apod.

(2) V motorovém vozidle určeném pro přepravu osob, v osobním dodávkovém automobilu, v osobním přívěsu a v postranním vozíku motocyklu se smějí přepravovat osoby až do váhy užitelného zatížení vozidla; přitom nesmí počet osob starších 15 let převyšovat počet povolených míst. Při přepravě osob mladších 15 let nesmí být řidič omezen v bezpečném ovládnutí vozidla. Tato ustanovení platí i při přepravě osob v kabině pro

řidiče nákladního nebo dodávkového automobilu anebo traktoru.

(3) V dodávkovém automobilu se smějí v prostoru pro náklad přepravovat nejvýše čtyři osoby starší 15 let; při přepravě osob s nákladem nesmí být ohrožena jejich bezpečnost.

(4) Na druhém sedle motocyklu se smí přepravovat osoba starší 7 let, byla-li při schválení technické způsobilosti motocyklu taková přeprava povolena a je-li motocykl opatřen stupačkami. Přepravovat osobu na nádrži na palivo nebo mezi řidičem a spojujzdcem je zakázáno. Boční posaz spojujzdce je povolen jen na skútru.

(5) Na ložné ploše nákladního automobilu s výjimkou nákladního automobilu se sklápěcí karosérií se smí bez povolení přepravovat nejvýše šest osob starších 15 let určených k naložení nebo složení nákladu; při přepravě osob s nákladem nesmí být ohrožena jejich bezpečnost. Přeprava osob na ložné ploše ostatních motorových vozidel a na ložné ploše nákladního přívěsu je zakázána.

§ 31

Přeprava osob autobusy, trolejbusy a tramvajemi

(1) Cestující autobusu veřejné hromadné dopravy osob, trolejbusu nebo tramvaje (dále jen „veřejný dopravní prostředek“), je povinen chovat se při čekání na veřejný dopravní prostředek, při nastupování, za jízdy a při vystupování tak, aby neohrožoval bezpečnost a plynulost silničního provozu, zejména nesmí za jízdy naskakovat a vyskakovat, stát na stupátku a nastupovat nebo vystupovat mimo zastávku bez povolení pracovníka dopravního podniku. Cestující je povinen uposlechnout pokynů pracovníka dopravního podniku. Vyžadují-li provozní nebo jiné závažné důvody, aby cestující na pokyn tohoto pracovníka vystoupili nebo nastoupili mimo zastávku a při tom vstoupili do vozovky, je tento pracovník oprávněn zastavovat vozidla.

(2) Řidič veřejného dopravního prostředku se nesmí za jízdy bavit s jinými osobami, jíst, pít a kouřit, otvírat dveře před úplným zastavením vozidla a vpouštět cestující do kabiny nebo do prostoru vyhrazeného pro řidiče.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují obdobně i na nepravidelnou přepravu veřejnými dopravními prostředky nebo autobusy neveřejné, tj. závodové a podobné dopravy. Za pořádek ve vozidle, kterým se přepravují účastníci zájezdu, zodpovídá vedoucí zájezdu.

[4] Podrobnosti o přepravě osob veřejnými dopravními prostředky upravují zvláštní předpisy*).

[5] Zastávky veřejného dopravního prostředku lze zřídit jen tam, kde to neohrožuje bezpečnost a plynulost silničního provozu; k zřízení zastávky je třeba předchozího souhlasu okresního dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti. Na území hlavního města Prahy a v místech, která stanoví ministr vnitra, postačí předchozí projednání s okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

§ 32

Hromadná přeprava osob na ložné ploše nákladního automobilu

[1] Přepravovat na ložné ploše nákladního automobilu více než šest osob je dovoleno, jen je-li to nezbytně nutné k splnění hospodářských úkolů a nelze-li užít vozidla určeného k přepravě osob, a to na povolení okresního národního výboru; povolení musí mít řidič u sebe. Okresní národní výbor může povolení vydat pro jednotlivou přepravu nebo na určitou dobu, nejdéle však na dobu šesti měsíců. K přepravě se smí užít jen nákladního automobilu, jehož technickou způsobilost přezkoušel okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti a od přezkoušení neuplynulo více než šest měsíců.

[2] Počet osob nesmí překročit u nákladního automobilu o užitečném zatížení

— do 1500 kg	60 % užitečného zatížení; přitom se počítá na osobu 75 kg;
— od 1501 kg do 2500 kg	15 osob;
— od 2501 kg do 5000 kg	20 osob;
— od 5001 kg do 7000 kg	30 osob;
— od 7001 kg	40 osob.

Osoby mladší 15 let je dovoleno přepravovat, jen jsou-li doprovázeny osobou starší 18 let. Nákladní automobil se musí opatřit napjatou plachtou a sedadly s opěradlem, připevněnými k vozidlu, přičemž stěny vozidla musí být dostatečně vysoké, aby osoby za jízdy nevypadly.

[3] Přepravované osoby nesmějí za jízdy stát, vyklánět se a vyhazovat nebo nechat vyčnívat předměty z vozidla; za to zodpovídá vedoucí, kterého určí osoba zodpovědná za provoz vozidla z přepravovaných osob.

[4] Rychlost jízdy nákladního automobilu hromadně přepravujícího osoby nesmí překročit 50 km za hodinu. V povolení vydaném podle odstavce 1 se mohou stanovit další potřebné podmínky.

[5] Ustanovení odstavců 1 a 4 se nevztahují na hromadnou přepravu osob na ložné ploše nákladního automobilu civilní obrany, Lidových milic a požární ochrany, nákladního automobilu plnění výcvikové úkoly Svazu pro spolupráci s armádou, a na přepravu osob při živelní pohromě. Na nákladní automobily přepravující výlučně příslušníky ozbrojených sil a ozbrojených sborů se nevztahují ustanovení odstavců 1, 2 a 4.

§ 33

Přeprava osob na ložné ploše nákladního přívěsu traktoru

[1] Na ložné ploše nákladního přívěsu traktoru je dovoleno přepravovat osoby jen na pracoviště a zpět a jen je-li to nezbytně nutné k splnění hospodářských úkolů. K přepravě se nesmí užít nákladního přívěsu se sklápěcí karosérií a nákladního dvoukolového přívěsu.

[2] Při přepravě podle odstavce 1 se musí dodržet tyto podmínky:

- traktor smí mít jen jeden přívěs;
- přívěs musí mít průběžnou brzdu obsluhovanou řidičem;
- počet přepravovaných osob nesmí být větší než 15; osoby mladší 15 let je dovoleno přepravovat, jen jsou-li doprovázeny osobou starší 18 let;
- přepravované osoby musí sedět na sedadlech připevněných k ložné ploše přívěsu, přičemž stěny přívěsu musí být dostatečně vysoké, aby osoby za jízdy nevypadly, nebo musí sedět na podlaze přívěsu; přepravované osoby se nesmějí za jízdy vyklánět a vyhazovat nebo nechat vyčnívat předměty z vozidla;
- rychlost jízdy nesmí překročit 20 km za hodinu.

*) Vyhláška č. 127/1964 Sb., o městském přepravním řádu
Vyhláška č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu
Pravidla technického provozu městské dopravy

§ 34

Přeprava nákladů

(1) Váha nákladu nesmí převyšovat užitečné zatížení vozidla. Náklad se musí na vozidle řádně umístit a upevnit, aby neohrožoval bezpečnost a plynulost silničního provozu, neznečišťoval nebo nepoškozoval silnici, nezpůsoboval nadměrný hluk, neznečišťoval ovzduší a nezakrýval předepsané osvětlení, odrazová skla a poznávací značky vozidla; to platí i pro zařízení sloužící k upevnění a ochraně nákladu (např. plachta, řetězy, lana apod.). Předměty, které lze snadno přehlédnout (např. jednotlivé tyče, roury apod.), nesmějí po straně vyčnívat.

(2) Přečniva-li náklad vozidlo vpředu nebo vzadu více než o 1 metr, musí se přečnívající konec nákladu označit červeným praporkem rozměrů nejméně 30 cm × 30 cm, za snížené viditelnosti vpředu neoslňujícím bílým světlem a bílým odrazovým sklem a vzadu červeným světlem a červeným odrazovým sklem. Přečniva-li náklad do strany u motorového vozidla vnější okraj obrysových světel více než o 40 cm, u nemotorového vozidla okraj vozidla více než o 40 cm, musí se přečnívající konec nákladu označit červeným praporkem rozměrů nejméně 30 cm × 30 cm, za snížené viditelnosti vpředu neoslňujícím bílým světlem a bílým odrazovým sklem a vzadu červeným světlem a červeným odrazovým sklem. Odrazová skla se smějí umístit nejvýše 120 cm nad zemí. Povinnost označit náklad přečnívající vozidlo do strany praporky neplatí pro vozidla přepravující zemědělské výrobky; za snížené viditelnosti se může užít světel nebo odrazových skel.

(3) Nakládat a skládat náklad na silnici je dovoleno, jen nelze-li to bez zvláštních obtíží provést mimo silnici (např. ve dvoře, v průjezdu apod.). Složení a naložení nákladu na silnici se musí provést co nejrychleji.

§ 35

Přeprava nebezpečných nákladů

(1) Vozidlo přepravující hořlavý nebo výbušný náklad se musí označit snímatelným nápisem „Nebezpečný náklad“ provedeným v barvě jasně od-

lišné od barvy karosérie vozidla; nápis se musí sejmut, nepřepravuje-li vozidlo nebezpečný náklad. Toto ustanovení se nevztahuje na vozidla ozbrojených sil a ozbrojených sborů.

(2) Podrobnosti o přepravě nebezpečných nákladů upravují zvláštní předpisy.*

Část IV

Řízení silničního provozu

§ 36

Dopravní značky a dopravní zařízení **)

(1) V silničním provozu se užívají

- svislé dopravní značky (na tabulích);
- vodorovné dopravní značky (na vozovce a součástech silnice).

(2) Svislé dopravní značky jsou

- výstražné značky, které vyznačují místa, kde hrozí nebezpečí a účastník silničního provozu je proto povinen dbát zvýšené opatrnosti (č. 1a až 21);
- zákazové a příkazové značky, které ukládají účastníku silničního provozu zákazy, omezení nebo příkazy, jichž musí uposlechnout (č. 22a až 54);
- informativní značky, které vyjadřují informace sloužící k usnadnění silničního provozu a napomáhají orientaci účastníka silničního provozu (č. 55a až 73);
- dodatkové tabulky, které zpřesňují, doplňují nebo omezují význam dopravní značky, pod kterou jsou umístěny (č. 74 až 79c);
- zvláštní tabule, které vyjadřují zvláštní situaci nebo nebezpečí (č. 80).

(3) Vodorovné dopravní značky se tvoří zejména podélnými nebo příčnými čarami souvislými nebo přerušovanými; v obci se může přerušovaná čára výjimečně tvořit hřeby nebo podobným způsobem.

(4) Podélnou čárou souvislou (č. 1a) nebo dvojitou podélnou čárou souvislou (č. 1b) nesmí řidič přejíždět a ani náklad nesmí přes tuto čáru přesahovat, není-li to nutné k vyjíždění ze silnice nebo k objíždění překážky.

*) § 8 vyhlášky č. 62/1965 Sb., o výbušninách

Výnos Ústředního báňského úřadu ze dne 26. června 1965 č. j. 65/1965, kterým se vydává bezpečnostní předpis o výbušninách

ČSN 65 0201 Požární předpisy o výrobě, manipulaci, skladování a dopravě hořlavých kapalin

**) Pokud se v tomto ustanovení odkazuje na čísla dopravních značek, rozumějí se tím značky uvedené v příloze k této vyhlášce

[⁵] Podélnou čáru přerušovanou (č. 2) smí řidič přejíždět při zachování pravidel silničního provozu.

[⁶] U podélné čáry souvislé doplněné čarou přerušovanou (č. 3) řídí se řidič významem čáry bližší směru jeho jízdy.

[⁷] Ustanovení odstavců 4, 5 a 6 neplatí u podélné čáry souvislé nebo přerušované vyznačující okraj vozovky (č. 4).

[⁸] Příčná čára přerušovaná (č. 5a) nebo příčná čára přerušovaná se symbolem „Dej přednost v jízdě!“ (č. 5b) vyznačuje místo, kde řidič zastaví, je-li povinen zastavením dát přednost v jízdě na příkaz dopravní značky „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) nebo je-li povinen zastavit před křižovatkou s řízeným provozem.

[⁹] Příčná čára souvislá (č. 6a) nebo příčná čára souvislá s nápisem STOP (č. 6b) vyznačuje místo, kde je řidič povinen zastavit na příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) nebo před křižovatkou s řízeným provozem.

[¹⁰] Příčnými čarami přerušovanými (č. 7) nebo podélnými čarami typu zebra (č. 8) se vyznačuje přechod pro chodce.

[¹¹] Šípkami (č. 9) se vyznačuje zejména předepsaný směr nebo způsob jízdy anebo způsob řazení před křižovatkou.

[¹²] Zvláštními značkami se vyznačuje parkoviště (č. 10a až 10c), parkoviště vyhrazené pro autodrožky (č. 10d), zastávka autobusů nebo trolejbusů (č. 11a) a zastávka tramvají (č. 11b).

[¹³] Šikmé rovnoběžné čáry (č. 12) vyznačují prostor, do kterého je zakázáno vjíždět (např. nástupní nebo ochranný ostrůvek apod.).

[¹⁴] Nápis na vozovce (č. 13) poskytují jiné potřebné údaje.

[¹⁵] Dopravními zařízeními jsou zejména světelná zařízení určená k řízení provozu, odrazovky vyznačující okraj silniční koruny, směrové desky v nebezpečných zatáčkách, dopravní kužele určené k vymezení jízdních pruhů a označení vnějších a vnitřních okruhů (§ 38 odst. 3).

§ 37

Užívání dopravních značek a dopravních zařízení

[1] V silničním provozu se smí užívat dopravních značek jen v takovém rozsahu, jak to ne-

zbytně vyžaduje zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to podle přílohy k této vyhlášce. O druhu užitých dopravních značek a dopravních zařízení a o jejich umístění rozhoduje okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti po předchozím projednání s orgány, kterým přísluší správa silnice; na území hlavního města Prahy a v místech, která stanoví ministr vnitra, rozhodují národní výbory.

[2] Na dopravních značkách nebo na jejich sloupcích anebo na dopravních zařízeních je zakázáno umísťovat cokoli, co nesouvisí se značkou nebo zařízením; tento zákaz neplatí pro tabulky s evidenčním číslem mostů. V blízkosti silnice je zakázáno umísťovat jakékoliv zařízení, které by mohlo vést k záměně s dopravní značkou nebo s dopravním zařízením anebo které by je zakrývalo nebo svou úpravou jejich význam zmenšovalo anebo rozptylovalo pozornost účastníka silničního provozu způsobem ohrožujícím bezpečnost silničního provozu.

§ 38

Místní úprava silničního provozu

[1] Vyžaduje-li to podle místních poměrů bezpečnost nebo plynulost silničního provozu nebo stavba, údržba anebo ochrana silnice, silniční provoz se upraví, v míře nezbytně nutné omezí nebo zastaví příslušnou dopravní značkou nebo dopravním zařízením.

[2] O místní úpravě, s výjimkou uzavírky a objíždky, rozhoduje okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti po předchozím projednání s národním výborem a s orgány, kterým přísluší správa silnice; na území hlavního města Prahy a v místech, která stanoví ministr vnitra, rozhodují národní výbory. O povolování uzavírek a objíždek platí zvláštní předpisy.*]. O vyhrazení parkoviště pro podnik nebo organizaci rozhoduje národní výbor po předchozím projednání s okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

[3] Má-li se pro řidiče, kteří obcí jen projíždějí, určit vnější okruh, vyznačí se bílo-červenobílým pruhem na sloupcích nadzemních vedení. Má-li se pro řidiče, kteří nejedou do středu obce, určit vnitřní okruh, vyznačí se bílo-modro-bílým pruhem. Měří-li okruh směr, užije se zvláštní tabule, na které se řidič výstrážným způsobem na tuto změnu upozorní.

*] § 7 zákona č. 135/1981 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon).

§ 12 vyhlášky č. 135/1981 So., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon)

(1) Vyžaduje-li práce na silnici úplně nebo částečně uzavírky silnice, označí se uzavírka podle ustanovení čl. 10 a 11 přílohy k této vyhlášce. Na práce, které nevyžadují ani částečného uzavření silnice, stačí upozornit na dop. u nezbytně nutnou dopravní značkou „Práce na silnici“ (č. 15) nebo červeným praporečkem, za snížené viditelnosti červeným světlem. Označit pracoviště je povinen ten, kdo práce provádí; zodpovědným je vedoucí pracoviště.

(2) Pro určité úkoly, při nichž se musí užít silnice (např. při měření apod.), může krajský dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti povolit k zajištění bezpečnosti pracovníků užívání přenosných dopravních značek. Orgány, kterým přísluší správa silnice, smějí užívat těchto značek bez povolení.

§ 39

Rízení provozu na křižovatkách

(1) Provoz na křižovatkách řídí příslušník Veřejné bezpečnosti pokyny paží a zmaňnou postoje; přitom zpravidla užívá směrůvky, kterou drží v pravé ruce.

(2) Příslušník Veřejné bezpečnosti užívá těchto znamení:

- a) znamení „Stáň!“ dávané upažením jedné nebo obou paží napříč zakázaného směru provozu, přičemž stojí čelem nebo zády k zastavovanému směru;
- b) znamení „Pozor!“ dávané vztyčením paže nebo užíváním směrůvky, vztyčením předloktí pravé paže;
- c) znamení „Volno!“ dávané upažením jedné nebo obou paží ve volném směru provozu, přičemž stojí bočně k dovolenému směru provozu;
- d) znamení „Zrychlit jízdu!“ dávané krčením upažené paže přes střed těla;
- e) znamení „Zpomalit jízdu!“ dávané kýváním upažené paže nahoru a dolů.

Při znamení „Stáň!“ a „Volno!“ může příslušník Veřejné bezpečnosti připazít jednu nebo obě paže, postačí-li k řízení provozu postoj.

(3) Při začátku a skončení řízení provozu a při každé změně směru vychází příslušník Veřejné bezpečnosti ze znamení „Pozor!“.

(4) Na znamení „Stáň!“ zastaví řidič před křižovatkou. Na znamení „Volno!“ pokračuje řidič v jízdě; dodrží-li ustanovení o odbočování (§ 13),

odbočí řidič vpravo nebo vlevo, aniž by čekal na znamení „Pozor!“.

(5) Na znamení „Pozor!“

- řidič jedoucí ze směru, pro který byl provoz předtím zastaven, je povinen se přepavit k jízdě;
- řidič jedoucí ve směru předtím volném je povinen zastavit před křižovatkou;
- řidič v prostoru křižovatky je povinen křižovátku neprodleně opustit.

(6) Má-li řidič přijíždějící z volného směru odbočit plynule vlevo, i když přijíždí řidič v protisměru, zastaví příslušník Veřejné bezpečnosti řidiče přijíždějícího v protisměru zdvžením paže chnuté v předloktí, přičemž dlaň směřuje proti zastavovanému směru; řidič odbočujícímu vlevo dává pokyn k plynulému odbočení druhou paží.

(7) Je-li řidič povinen zastavit před křižovatkou, zastaví před její hranicí. Hranici křižovatky tvoří příčná čára přerušovaná (č. 5a, 5b) nebo souvislá (č. 6a, 6b). Kde této čáry není, tvoří hranici vnější označení přechodu pro chodce; kde ani toho není, spojují bodů, v nichž se setkávají okraje vozovky.

(8) Příslušník Veřejné bezpečnosti může při řízení provozu na křižovatkách dávat kromě znamení uvedených v odstavci 2 a 6 i jiná vhodná znamení.

(9) Znamení dávaná příslušníkem Veřejné bezpečnosti platí obdobně i pro chodce.

(10) Ustanovení odstavců 1 až 9 se vztahují i na řízení provozu na křižovatkách orgánem vojenské pořádkové služby.

§ 40

Rízení provozu světelnými znameními

(1) Při řízení provozu na křižovatkách světelnými znameními znamenají:

- červené světlo: „Stáň!“ (§ 39 odst. 4);
 - žluté světlo: „Pozor!“ (§ 39 odst. 5);
- je-li však řidič při rozsvícení tohoto světla již tak těsně u hranice křižovatky, že by nemohl před ní bezpečně zastavit, smí vjet do křižovatky;
- zelené světlo: „Volno!“ (§ 39 odst. 4).

Zluté světlo znamená „Pozor!“ i tehdy, rozsvítil se současně s červeným světlem; řidič je povinen se přepavit k jízdě.

Ustanovení § 39 odst. 7 platí obdobně.

[²] Má-li zelené světlo tvar jedné nebo více šipek, smí řidič při jejich rozsvícení jet jen ve směru, kterým ukazují.

[³] Na znamení červeného nebo žlutého světla doplněného současně rozsvícenou zelenou šipkou nebo šipkami, smí řidič jet jen ve směru, kterým šipka nebo šipky ukazují; přitom je povinen dát přednost v jízdě řidičům jedoucím ve volném směru a chodcům přecházejícím ve volném směru, kteří již vstoupili do vozovky. Toto ustanovení platí i tehdy, je-li světelné zařízení doplněno bílou tabulkou se zelenou šipkou nebo šipkami.

[⁴] Světelná znamení uvedená v odstavci 1 platí obdobně i pro chodce. Je-li pro chodce zřízeno zvláštní světelné zařízení, smí chodec přecházet vozovku jen na zelené světlo. Červené světlo rozsvícené současně se zeleným světlem oznamuje bezprostřední změnu na červené světlo; chodec nesmí již vstupovat do vozovky.

[⁵] Při řízení silničního provozu mimo křižovatku světelnými znameními znamená:

- červené světlo: „Stůj!“, řidič je povinen zastavit před světelným zařízením;
- zelené světlo: „Volno!“.

[⁶] Jsou-li nad jízdnicí pruhy umístěna světelná zařízení, zakazuje červené světlo vjet do příslušného jízdnicího pruhu a zelené světlo dovozuje do něho vjet.

[⁷] Dvěma přerušovanými červenými světly se vyznačuje místo, kde na silnici vjíždějí vozidla požární ochrany; na znamení těchto světel je řidič povinen zastavit před světelným zařízením.

[⁸] Přerušované žluté světlo označuje místo, kde je nutno zvýšit opatrnost.

§ 41

Oprávnění k zastavování vozidel

[¹] Zastavovat vozidla smějí jen

- příslušníci Veřejné bezpečnosti ve stejnokroji;
- v blízkosti státních hranic příslušníci Pohraniční stráže ve stejnokroji;
- členové Pomocné stráže veřejné bezpečnosti při zjištění přestupku nebo závady na vozidle, jinak jen v přítomnosti příslušníka Veřejné bezpečnosti; mimo obec nesmějí zastavovat vozidla za snížené viditelnosti;
- další osoby, pro které toto oprávnění vyplývá z jiných ustanovení této vyhlášky.*]

[²] Znamení k zastavení dává příslušník Veřejné bezpečnosti, příslušník Pohraniční stráže nebo člen Pomocné stráže veřejné bezpečnosti vztyčením paže nebo červeno-bílým zastavovacím terčem, z jedoucího vozidla kýváním upažené paže nahoru a dolů nebo vysunutým zastavovacím terčem; za snížené viditelnosti dávají znamení k zastavení červeným světlem, kterým pohybují v horním půlkruhu. Jiné osoby nesmějí zastavovacího terče nebo červeného světla užívat.

Část V

Zvláštní ustanovení pro některé účastníky silničního provozu

§ 42

Chodci

[¹] Chodec je povinen chodit po chodníku, a to vpravo; kde není chodník, je povinen chodit po levé krajnici a kde ani této není nebo je-li neschůdná, při levém okraji vozovky. Chodci smějí jít po krajnici nebo při okraji vozovky nejvýše dva vedle sebe, neohrozí-li nebo neomezí-li silniční provoz.

[²] Kde je určen pro chodce dopravní značkou „Stežka pro chodce“ (č. 52) vymezený pruh nebo stežka, je chodec povinen je užívat; jiným účastníkům silničního provozu je jejich užívání zakázáno.

[³] Chodec, který nese předmět, jímž by mohl ohrozit nebo omezit provoz na chodníku, je povinen jít po levé krajnici a kde této není nebo je-li neschůdná, při levém okraji vozovky.

[⁴] Chodec, který by mohl v důsledku požití alkoholického nápoje ohrozit bezpečnost silničního provozu nebo bezpečnost vlastní, se nesmí zúčastnit silničního provozu.

[⁵] Chodec smí přecházet vozovku jen kolmo k směru silničního provozu, a to urychleně. Chodec je povinen předem se přesvědčit, zda lze bezpečně přejít, zejména s ohledem na vzdálenost a rychlost příjíždějícího vozidla nebo překážku, která mu brání v rozhledu.

[⁶] Na přechodu pro chodce je chodec povinen přecházet v pravé polovině přechodu.

[⁷] Dopravní značkou „Jiný příkaz“ (č. 54) s nápisem „Přecházejte jen po přechodu“ se může vyznačit úsek, kde jsou chodci povinni přecházet vozovku jen po přechodu pro chodce.

*1 Např. § 2 odst. 4, § 13 odst. 2, § 18 odst. 3, § 20 odst. 2 písm. a), § 29 odst. 1, § 31 odst. 1, § 43 odst. 5 a § 48 odst. 3

(³) Pro chodce platí přiměřeně i ustanovení § 20 a 29.

(⁹) Ustanovení odstavců 1 až 8 se vztahují i na osobu, která vede psa, tlačí dětský kočárek, táhne sánky nebo užívá ručního vozíku pro tělesně postiženou osobu.

§ 43

Pochodující útvary

(¹) Pro pochodující útvary (např. útvar ozbrojených sil, pohřební průvod apod.) platí přiměřeně i ustanovení § 6 až 8, 11 až 18, 20, 21, 27 a 29.

(²) Za snížené viditelnosti se musí pochodující útvar označit vpředu po obou stranách neoslňujícím bílým světlem a vzadu rovněž po obou stranách červeným světlem.

(³) Za dodržování ustanovení odstavců 1 a 2 zodpovídá vedoucí pochodujícího útvaru.

(⁴) Organizovaná skupina školní mládeže smí jít nejvýše ve dvojestupech a musí být doprovázena osobou starší 15 let, která je dostatečně způsobilá, aby na skupinu řádně dozorovala. Vozovky smí skupina užít, jen nemůže-li jít po chodníku nebo po levé krajnici. Musí-li užít vozovky, řídí se skupina ustanoveními odstavců 1 až 3. Jiné skupiny školní mládeže nebo dětí nepodléhajících povinné školní docházce se řídí ustanoveními pro chodce.

(⁵) Osoba, která doprovází organizovanou skupinu školní mládeže nebo skupinu dětí nepodléhajících povinné školní docházce, je oprávněna při přecházení vozovky zastavovat vozidla.

§ 44

Jízda na jízdním kole

(¹) Osoba mladší 10 let smí na silnici (s výjimkou polních a lesních cest) jezdit na jízdním kole jen pod dohledem osoby starší 15 let, která je dostatečně způsobilá, aby na tuto osobu řádně dozorovala.

(²) Cyklista je povinen jet nebo vést jízdní kolo při pravém okraji vozovky; mimo obec smí užívat také pravé krajnice, nejsou-li tím ohrožování nebo omezování chodců. Kde je určen pro cyklisty dopravní značkou „Stezka pro cyklisty“ (č. 53) vymezený pruh nebo stezka, je cyklista povinen je užívat; jiným účastníkům silničního provozu je jejich užívání zakázáno.

(³) Cyklisté smějí jet nebo vést jízdní kolo při pravém okraji vozovky nebo po krajnici jen jednotlivě za sebou. Cyklista nesmí jet bez držení řídítek,

držet se jiného vozidla, jet v těsné blízkosti za motorovým vozidlem, vést za jízdy druhé jízdní kolo, ruční vozík nebo psa a vozit předměty, které by znesnadňovaly řízení jízdního kola nebo ohrožovaly jiné osoby. Při jízdě musí mít cyklista nohy na šlapadlech. Na jednomístném jízdním kole není dovoleno jezdit ve dvou; je-li jízdní kolo opatřeno zvláštním sedadlem umístěným před cyklistou a stupačkami, smí osoba starší 18 let vézt osobu mladší 7 let.

(⁴) U jízdního kola se smí užívat přívěsného vozíku, který není širší než 0,80 m, má vzadu červené odrazové sklo a je spojen s jízdním kolem pevným táhlem. Zakrývá-li přívěsný vozík nebo jeho náklad za snížené viditelnosti zadní červené světlo jízdního kola, musí se přívěsný vozík opatřit tímto světlem.

§ 45

Jízda s povozy a s ručními vozíky

(¹) Vozkou smí být jen osoba starší 15 let. Vedle povozu smí jít vozka jen po pravé straně. Před opuštěním povozu je vozka povinen povoz zabrzdit, uvolnit vnitřní postraňky a na svahu podložit kola.

(²) Osoba táhnoucí nebo tlačící ruční vozík je povinna jet při pravém okraji vozovky; mimo obec smí užívat také pravé krajnice, nejsou-li tím ohrožování nebo omezování chodců.

§ 46

Jízda na zvířatech a vedení a hnaní zvířat

(¹) Pro jízdu na zvířatech a pro vedení a hnaní zvířat platí přiměřeně i ustanovení § 6 až 8, 11 až 18, 20, 21, 27 až 29.

(²) Na silnici (s výjimkou polních a lesních cest) smí jet jen jezdec starší 15 let. Jezdec je povinen jet při pravém okraji vozovky; mimo obec smí užívat také pravé krajnice, nejsou-li tím ohrožování nebo omezování chodců. Jezdci smějí jet jen jednotlivě za sebou; přitom smějí vést jen jedno zvíře.

(³) Zvířata se smějí vést, jen jsou-li k sobě spřožena, a to nejvíce po dvou zvířatech. Na silnici se smějí zvířata hnát jen tak, aby silniční provoz nebyl ohrožován a aby byl co nejméně omezován. Zvířata musí být doprovázena potřebným počtem způsobilých průvodců starších 15 let.

(⁴) Za snížené viditelnosti se nesmí k jízdě na zvířatech a k vedení a hnaní zvířat užívat silnic

označených dopravní značkou „Silnice I. třídy“ (č. 72a, 72b) nebo „Silnice II. třídy“ (č. 72c). Jinde musí být jezdec označen na levé straně neoslňujícím bílým světlem; útvar jezdců se musí označit obdobně jako pochodující útvar. Průvodce vedených a hnaných zvířat musí být označen neoslňujícím bílým světlem.

(5) Nechat pobíhat domácí zvířata na silnici je zakázáno.

Část VI

Závěrečná ustanovení

§ 47

Pořádání podniků na silnici

(1) Hry a sport na silnici jsou zakázány.

(2) K pořádání závodů a soutěží na silnici, kterými by mohla být ohrožena bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, uděluje povolení okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti, nepřesahuje-li podnik jeho obvod, jinak krajský dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti příslušný podle místa, kde podnik začíná, a to vždy po předchozím projednání s příslušnými národními výbory. Ve zvlášť závažných případech může povolení udělit hlavní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti. V žádosti o povolení podniku se musí uvést zejména účel a doba podniku, návrh trasy s výchozím a cílovým místem, počet účastníků, zodpovědný vedoucí a způsob zajištění pořadatelské služby.

§ 48

Platnost vyhlášky pro některé druhy vozidel

(1) Ustanovení této vyhlášky platná

- pro motorová vozidla se vztahují též na trolejbusy, na motorové dopravní vozíky*) a na pojízdné pracovní stroje; k užívání motorových vozíků v silničním provozu je provozovatel povinen si vyžádat souhlas okresního dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti, který stanoví podmínky nutné k zajištění plynulosti silničního provozu (trasy, dobu apod.);
- pro přívěsy se vztahují též na návěsy, není-li v této vyhlášce stanoveno jinak.

(2) Ustanovení této vyhlášky platná pro motocykly se vztahují též na skútry, na mopedy a na jízdní kola s pomocným motorem.

(3) Je-li dopravní značka „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ (č. 27) doplněna dodatkovou tabulkou „Celková váha v tunách“ (č. 77), je zakázán vjezd nákladního automobilu s přívěsem, přesahuje-li součet celkových vah obou vozidel údaj na tabulce. U dopravní značky „Zákaz vjezdu vozidel, jejichž skutečná váha přesahuje vyznačenou mez“ (č. 34), je rozhodující součet skutečných vah obou vozidel; je-li dopravní značka č. 34 umístěná před mostem doplněna tabulkou s nápisem „Jediné vozidlo... T“, smí na most vjet vozidlo, jehož skutečná váha sice přesahuje údaj na dopravní značce, nikoliv však údaj na tabulce; u vozidla s přívěsem je rozhodující součet skutečných vah obou vozidel; řidič je povinen zajistit, aby na most současně nevjížděla ze žádného směru další vozidla.

§ 49

Výjimky a úlevy

(1) Na speciální vozidla se nevztahují ta ustanovení této vyhlášky, jejichž dodržování nedovoluje konstrukce těchto vozidel. Na vozidla určená k čištění, udržování nebo opravování silnice se nevztahují ta ustanovení této vyhlášky, jejichž dodržování by znemožňovalo nebo značně ztěžovalo provedení potřebných prací; totéž platí pro osoby pracující na silnici. Jsou-li takováto vozidla vybavena přerušovaným žlutým světlem, jsou ostatní účastníci silničního provozu povinni zvýšit opatrnost.

(2) V jednotlivých případech nebo pro jednotlivé skupiny případů anebo pro určitou silnici může výjimku z této vyhlášky povolit příslušný dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti. Je-li nutno povolení výjimky uvést ve všeobecnou známost, učiní se tak způsobem v místě obvyklým. Výjimku, které je v silničním provozu okamžitě třeba, smí povolit také příslušník Veřejné bezpečnosti na místě samém.

(3) O povolování zvláštního užívání silnice, zejména přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo váha přesahují stanovenou míru, platí zvláštní předpisy.**)

§ 50

Přechodná a zrušovací ustanovení

(1) Dopravní značky a dopravní zařízení nově stanovené v této vyhlášce se musí zavést nejpoz-

*1 ČSN 26 8805 Bezpečnostní předpisy pro provoz motorových dopravních vozíků

**1 § 3 zák. na č. 135/1961 Sb. o pozemních komunikacích (silniční zákon).

§ 13 vyhlášky č. 136/1961 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon)

ději do 31. prosince 1967. Do této doby zůstávají však v platnosti jim odpovídající dopravní značky a dopravní zařízení v dosavadní úpravě.

(2) Zrušuje se vyhláška ministerstva vnitra č. 141/1960 Sb., kterou se vydávají pravidla silnič-

ního provozu, včetně přílohy k uvedené vyhlášce i s obrazovou přílohou.*)

§ 51

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Ministr:

Kudrna v. r.

*) Podle rozhodnutí příslušných národních výborů se zrušují vyhláška Ústředního národního výboru hlavního města Prahy č. 183/1958 Ú. l., kterou se vydává dopravní řád pro hlavní město Prahu, a pravidla provozu v Bratislavě vydaná dne 27. října 1965 městským národním výborem v Bratislavě

Příloha

k vyhlášce ministerstva vnitra č. 80/1966 Sb., o pravidlech silničního provozu

Část I

Svislé dopravní značky
(na tabulích)

Čl. 1

Užívání některých výstražných značek

(1) Následují-li za sebou více než dvě zatáčky, umístí se pod značkou „Dvojitá zatáčka, první vpravo“ (č. 2a) nebo „Dvojitá zatáčka, první vlevo“ (č. 2b) dodatková tabulka „Celkový počet zatáček“ (č. 74), na níž se vyznačí skutečný počet zatáček; je-li však zatáček více než čtyři, užije se dodatkové tabulky „Délka úseku v kilometrech“ (č. 78c).

(2) Značky „Křižovatka“ (č. 3) se užije, není-li přednost v jízdě na křižovatce upravena dopravními značkami. V obci se tato značka umísťuje jen výjimečně. Je-li nutno řidiče upozornit na zvláštní tvar křižovatky, umístí se pod značkou dodatková tabulka „Tvar křižovatky“ (č. 75a).

(3) Značky „Křižovatka s vedlejší silnicí“ (č. 4) se užije mimo obec, je-li nutno přednost v jízdě na křižovatce upravit dopravními značkami a je-li na vedlejší silnici umístěna značka „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) nebo „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23). Je-li nutno řidiče upozornit na zvláštní tvar křižovatky a jaká přednost v jízdě na ní platí, umístí se pod značkou č. 4 dodatková tabulka „Tvar křižovatky s vyznačením předností v jízdě“ (č. 75b).

(4) Značkou „Nebezpečné klesání“ (č. 5) se označuje místo, kde klesání silnice přesahuje 10 % nebo kde místní poměry činí klesání nebezpečným.

(5) Značky „Provoz v obou směrech“ (č. 9) se užije, je-li nutno řidiče upozornit na úsek silnice, kde na rozdíl od předcházejícího úseku jde v příslušné části vozovky o dočasný nebo trvalý provoz v obou směrech; na konci takového úseku se užije značky „Jednosměrný provoz“ (č. 55a).

(6) Značky „Pozor, světelná znamení!“ (č. 10) se užije, je-li nutno řidiče upozornit na místo, kde je provoz řízen světelným zařízením, které by jinak neočekával.

(7) Tvoří-li nebezpečné místo delší úsek (např. úsek s více než čtyřmi zatáčkami, úsek vozovky s nerovným povrchem apod.), umístí se pod příslušnou značkou dodatková tabulka „Délka úseku v kilometrech“ (č. 78e).

(8) Značky „Jiné nebezpečí“ (č. 18) se užije, je-li nutno řidiče upozornit na jiná nebezpečná místa než ta, která je možno vyznačit zvláštní značkou. Druh nebezpečí je možno vyznačit na tabulce pod značkou stručným nápisem (např. „Padající kamení“, „Převoz — 300 m“ apod.).

Čl. 2

Označení železničních přejezdů

(1) Železniční přejezd se označuje značkami č. 16, 17, 19a až 21.

(2) Výstraha před železničním přejezdem je zdůrazněna značkami „Návěstní deska“ (č. 19a až 19c) umístěnými ve vzdálenosti 240 m, 160 m a 80 m před železničním přejezdem. Nad značkou č. 19a se umístí značka „Železniční přejezd se závorami“ (č. 16) nebo „Železniční přejezd bez závor“ (č. 17). Na silnicích I. třídy a důležitých silnicích II. třídy se značky „Návěstní deska“ umísťují po obou stranách silnice, na ostatních silnicích jen po pravé straně. Pruhy na značkách směřují k středu silnice.

(3) Je-li vzdálenost mezi dvěma železničními přejezdy kratší než 240 m, umístí se před druhým železničním přejezdem značka „Návěstní deska“ s tolika pruhy, kolikrát je vzdálenost mezi oběma železničními přejezdy delší než 80 m. Je-li tato vzdálenost kratší než 80 m, užije se značky „Návěstní deska“ (č. 19c), na kterou se pod značkou umístí dodatková tabulka „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a) udávající vzdálenost železničního přejezdu. V obou případech se na první značku „Návěstní deska“ umístí značka č. 16 nebo č. 17. Pro označení železničního přejezdu na odbočující silnici je možno užít na značce „Návěstní deska“ dodatkové tabulky „Směrová špička“ (č. 78a, 78b).

(4) Železniční přejezd bez závor se označuje též značkou „Výstražný kříž pro železniční přejezd bez závor jednokolejný“ (č. 20a) nebo „Výstražný kříž pro železniční přejezd bez závor vícekolejný“ (č. 20b).

(5) Vlečkový přejezd se označuje jen značkou „Vlečkový přejezd“ (č. 21). Je-li nutno značku umístit ve vzdálenosti kratší než 160 m, umístí se pod značkou dodatková tabulka „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a) udávající vzdálenost vlečkového přejezdu.

Čl. 3

Umísťování výstražných značek

(1) Výstražné značky se umísťují, s výjimkou značek uvedených v odstavci 2, ve vzdálenosti nejméně 90 m a nejvíce 250 m před nebezpečným místem. Vyžadují-li místní poměry, aby se výstražná značka umístila ve vzdálenosti kratší než 90 m, uvede se tato vzdálenost na dodatkové tabulce „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a).

(2) Značka

— „Výstražný kříž pro železniční přejezd bez závor jednokolejný“ (č. 20a) nebo „Výstražný kříž pro železniční přejezd bez závor více-kolejný“ (č. 20b) se umístí těsně před železničním přejezdem bez závor;

— „Pozor, přechod pro chodce!“ (č. 11) a „Pozor, děti!“ (č. 12) se umístí ve vzdálenosti 25 m před přechodem pro chodce, školou, hřištěm apod.

(3) Je-li to nutné, může se každá výstražná značka opakovat předem jako značka předběžná; pak se užije pod příslušnou značkou dodatkové tabulky „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a), udávající vzdálenost k nebezpečnému místu.

Čl. 4

Užívání některých zákazových a příkazových značek

(1) Značky „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) nebo „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) se užije k označení vedlejší silnice, je-li nutno přednost v jízdě na křižovatce upravit dopravními značkami.

(2) Značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) se užije, vyžadují-li místní poměry, zejména nedostatečný rozhled, aby se řidiči uložila povinnost zastavit.

(3) Značka „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a), „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) a „Kruhový objezd“ (č. 50) se doplní, je-li nutno řidiče upozornit na zvláštní tvar křižovatky a jaká přednost v jízdě na ní platí, dodatkovou tabulkou „Tvar křižovatky s vyznačením přednosti v jízdě“ (č. 75b).

(4) Značky „Dej přednost v jízdě tramvaji!“ (č. 22b) se užije, byla-li by s ohledem na místní poměry přednost v jízdě mezi tramvaji a ostatními vozidly sporná a je-li nutno dát tramvaji přednost v jízdě.

(5) Značky „Zákaz vjezdu vyznačených vozidel“ (č. 33) se užije, je-li nutno stanovit zákaz vjezdu vozidel více druhů; tyto druhy vozidel se

vyznačí symboly uvedenými na značkách č. 28 až 31. V obci je dovoleno užit nejvýše čtyři symboly, mimo obec nejvýše tři.

(6) Pod značkou „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ (č. 27), „Omezená rychlost“ (č. 37a) a „Zákaz předjíždění pro nákladní automobily“ (č. 39a) se může umístit dodatková tabulka „Celková váha v tunách“ (č. 77); zákaz se pak vztahuje jen na vozidla, jejichž celková váha přesahuje vyznačenou mez.

(7) Značkou „Omezená rychlost“ (č. 37a) se může v obci stanovit úsek, ve kterém místní poměry dovolují vyšší rychlost jízdy než 50 km za hodinu. Značkami č. 37a se může rychlost jízdy postupně snižovat, např. tak, že se užije postupně značek s číslicemi 70, 50 a 30 apod.

(8) Pod značkou „Zákaz zvukových výstražných znamení“ (č. 40a) se může umístit dodatková tabulka „Délka úseku v kilometrech“ (č. 76c) udávající vzdálenost, na kterou zákaz platí.

(9) Užije-li se na zúženém místě značky „Dej přednost v jízdě protijedoucím vozidlům!“ (č. 43), musí se na opačné straně užít značky „Přednost v jízdě před protijedoucími vozidly“ (č. 58).

(10) U značky „Stůj, celní úřad!“ (č. 44) se uvede pod nápisem „Clo“ překlad v řeči sousedního státu.

(11) Značky „Jiný zákaz“ (č. 45) se užije, je-li nutno stanovit jiný zákaz než ten, který je možno vyznačit zvláštní značkou; zákaz se vyjádří stručným nápisem (např. „Průjezd zakázán“, „Nakládání a skládání zakázáno“, „Zákaz vjezdu pásových vozidel bez gumových polštářů“ apod.). Přímo na značce se může uvést doba, kdy zákaz platí. Je-li nutno vyznačit délku úseku, v němž jiný zákaz platí, platí obdobně ustanovení odstavce 15.

(12) Značkou „Zákaz stání“ (č. 47) se může na potřebnou dobu zakázat stání, vyžaduje-li to plynulost silničního provozu, zejména na silnicích s hustým rekreačním provozem; na tabulce umístěné pod značkou se uvede doba, po kterou zákaz platí.

(13) Na značce „Zákaz zastavení“ (č. 46) a „Zákaz stání“ (č. 47) se mohou vyznačit, není-li tím narušena čitelnost symbolu, ve spodní části nápisy omezující zákaz na určité hodiny nebo dny v týdnu anebo měsíce nebo vyjímající ze zákazu určité druhy vozidel; jinak se užije tabulky s nápisem umístěné pod značkou.

(14) Značkou „Střídavé stání“ (č. 48) se může střídání upravit i jinak, než každodenně; číslice

I a II se pak nahradí jinými údaji, např. 1 — 15 a 16 — 31 pro střídání I. a II. každého měsíce apod. Je-li to nutné, vyznačí se takové údaje stručným nápisem na tabulce umístěné pod značkou.

^[15] Zákaz nebo úprava vyjádřená značkami „Zákaz zastavení“ (č. 46), „Zákaz stání“ (č. 47) a „Střídavé stání“ (č. 48) končí na nejbližší křižovatce. Je-li nutné vyznačit úsek, v němž zákaz nebo úprava platí, vyznačí se začátek úseku dodatkovou tabulkou „Začátek zákazu“ (č. 79a) a konec úseku dodatkovou tabulkou „Konec zákazu“ (čís. 79c) umístěnou pod značkou. V obou případech se může užití dodatkové tabulky „Přůběh zákazu“ (č. 79b) umístěné pod značkou.

^[16] Značky „Příkázaný směr jízdy“ (č. 49g, 49h) se užíje, je-li řidič povinen objíždět ostrávek nebo překážku jen ve směru vyznačeném šipkou.

^[17] Pod značkou „Nejnižší dovolená rychlost“ (č. 51) se umístí dodatková tabulka „Délka úseku v kilometrech“ (č. 76c) vyznačující délku úseku, na kterou příkaz platí. Je-li nutno stanovit dolní i horní hranici rychlosti jízdy, užíje se současně i značky „Omezená rychlost“ (č. 37a).

^[18] Značky „Jiný příkaz“ (č. 54) se užíje, je-li nutno stanovit jiný příkaz než ten, který je možno vyznačit zvláštní značkou; příkaz se vyjádří stručným nápisem (např. „Přecházejte jen po přechodu“, „Přejděte na druhou stranu“, „Užijte podchodu“ apod.). Značky č. 54 s nápisem „Sněhové řetězy“ se užíje jen na určitých úsecích silnic v horských oblastech se souvislou sněhovou pokrývkou v zimním období. Užíje-li se značky č. 54 s nápisem „Přecházejte jen po přechodu“, umístí se pod značkou dodatková tabulka „Směrová šipka“ (č. 78a, 78b), upozorňující na nejbližší přechod pro chodce.

Čl. 5

Umísťování zákazových a příkazových značek

^[1] Zákazové a příkazové značky se umísťují, s výjimkou značek uvedených v odstavci 2, bezprostředně před místem, kde zákaz nebo příkaz začíná; značky vyznačující konec zákazu nebo příkazu se umísťují bezprostředně před místem, kde zákaz nebo příkaz končí.

^[2] Značky „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) a „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23) se umísťují v obci nejdále 25 m, mimo obec nejdále 50 m od křižovatky. Pod značkou se může umístit dodatková tabulka „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a) udávající vzdálenost od křižovatky. Jako předběžné značky se užíje vždy jen značky „Dej přednost v jízdě!“

(č. 22a), pod kterou se umístí dodatková tabulka „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a); jde-li o předběžnou značku k značce „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23), užíje se dodatkové tabulky „Vzdálenost v metrech s nápisem STOP“ (č. 76b).

^[3] Je-li to nutné, je možno užití zákazových nebo příkazových značek nejen před místem, kde zákaz nebo příkaz začíná, ale i na nejbližší předcházející křižovatce; pak se pod touto předběžnou značkou umístí dodatková tabulka „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a) udávající vzdálenost k místu, kde zákaz nebo příkaz začíná. Na tabulce se mohou uvést další potřebné údaje (např. o objízdce apod.).

^[4] Zákaz vyjádřený značkou „Zákaz zastavení“ (č. 46), „Zákaz stání“ (č. 47), popř. jiný zákaz, platí jen na té straně silnice, kde jsou tyto značky umístěny.

^[5] Značky se zákazy vjezdu, předjíždění, s omezením rychlosti jízdy, se zákazy zastavení nebo stání, popř. s jinými zákazy a příkazové značky se musí opakovat po každé křižovatce, má-li i za ní zákaz nebo příkaz platit.

^[6] Umístí-li se zákazová nebo příkazová značka nad vozovkou, platí zákaz nebo příkaz jen pro jízdní pruh, nad kterým je umístěna.

Čl. 6

Užívání některých informativních značek

^[1] Ve spodní části informativní značky se může vyznačit vzdálenost od příslušného zařízení apod., šipky ukazující směr jízdy k němu, šipky vyznačující začátek a konec parkoviště a jiné údaje. Je-li to nutné, užíje se tabulky pod značkou se stručným nápisem.

^[2] Značky „Hlavní silnice“ (č. 56a) se užíje k označení hlavní silnice. V obci se tato značka umísťuje před křižovatkou, na které je přednost v jízdě upravena dopravními značkami, je-li na vedlejší silnici umístěna značka „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) nebo „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23). Je-li nutno řidiče upozornit na zvláštní tvar křižovatky a jaká přednost v jízdě na ní platí, umístí se pod značkou č. 56a dodatková tabulka „Tvar křižovatky s vyznačením přednosti v jízdě“ (č. 75b).

^[3] Značky „Konec hlavní silnice“ (č. 56b) se užíje k informování řidiče, že na nejbližší křižovatce již nemá přednost v jízdě. Pod značkou se může umístit dodatková tabulka „Vzdálenost v metrech“ (č. 76a) udávající vzdálenost ke křižo-

vatce, kde přednost v jízdě již neplatí. Užije-li se před křižovatkou i značky „Dej přednost v jízdě!“ (č. 22a) nebo „Stůj, dej přednost v jízdě!“ (č. 23), nesmí se značka č. 56b umístit na stejném sloupku.

(*) K označení jednosměrné silnice se podle místních poměrů užije značky „Jednosměrný provoz“ (č. 55a), která se umísťuje kořmo k podélné ose silnice nebo značky „Jednosměrný provoz“ (č. 55b), která se umísťuje téměř rovnoběžně s touto osou. Na opačné straně se užije značky „Zákaz vjezdu všech vozidel“ (č. 25). Značky č. 55a se užije i tehdy, začíná-li po užití značky „Provoz v obou směrech“ (č. 9) v příslušné části vozovky provoz opět jen v jednom směru (čl. 1 odst. 5).

(5) Značkou „Návěst před křižovatkou“ (č. 67a) se vyznačují směry silnice na nejbližší křižovatce; této značky se užívá jen před důležitými křižovatkami, a to zpravidla jen mimo obec. Užije-li se značky č. 67a na dálkové silnici pro mezinárodní provoz, je možno na ní uvést i číslo této silnice (značka č. 73). Značky „Návěst před křižovatkou“ (č. 67b) se užije, je-li nutno řidiče předem upozornit na způsob řazení před křižovatkou. Značky „Návěst před křižovatkou“ (č. 67c) se užije k předběžnému upozornění na křižovátku, kde je místní úpravou zakázáno odbočování vlevo.

(6) Na značce „Směrová tabule“ (č. 68a až 68d) se uvádí název všeobecně známé obce, z níž vypívá další průběh silnice (dálkový cíl), popř. nad ním i název nejbližší dopravně významné obce, která leží na této silnici (blízký cíl), v obou případech s udáním vzdálenosti v kilometrech. Na silnici místního významu se může uvést na značce „Směrová tabule“ jen blízký cíl. Této značky se může užít i bez udání vzdálenosti v kilometrech (např. v obci pro vyznačení jednotlivých částí obce apod.).

Čl. 7

Umísťování informativních značek

(1) Informativní značky se umísťují, není-li dále stanoveno jinak, v bezprostřední blízkosti zařízení apod., nebo ve vzdálenosti uvedené na značce.

(2) Značka „Přechod pro chodce“ (č. 57) se umísťuje na úrovni přechodu pro chodce.

(3) Značka „Návěst před křižovatkou“ (č. 67a) se umísťuje mimo obec ve vzdálenosti 50 až 250 m před křižovatkou; v obci se může tato vzdálenost přiměřeně zkrátit. Značka „Návěst před křižovatkou“ (č. 67b, 67c) se umísťuje v dostatečné vzdá-

lenosti před křižovatkou, aby se řidič mohl před křižovatkou včas zařadit.

(4) Značka „Směrová tabule“ (č. 68a, 68b) se umísťuje na křižovatce nebo za větší obcí.

(5) Značka „Místní tabule“ (č. 71) obsahující název obce se umísťuje na začátku obce, pokud možno u prvních budov obce.

(6) Značky „Silnice I. třídy“ (č. 72a, 72b), „Silnice II. třídy“ (č. 72c) a „Dálková silnice pro mezinárodní provoz“ (č. 73) se umísťují pod značkou „Směrová tabule“ (č. 68a až 68d) nebo na zvláštním sloupku.

Čl. 8

Dodatkové tabulky

Je-li nutno význam značky zpřesnit, doplnit nebo omezit (např. omezit její platnost na určitý druh vozidel nebo na určitou skupinu účastníků silničního provozu, na určitou dobu apod.), užije se

- a) pokud možno nápisů nebo šipek přímo na značkách (čl. 4 odst. 13 a čl. 6 odst. 1);
- b) dodatkových tabulek umístěných pod značkami (č. 74 až 79c);
- c) tabulek umístěných pod značkami se stručným nápisem; např. pod značkou „Zákaz vjezdu vozidel, jejichž skutečná váha přesahuje vyznačenou mez“ (č. 34) se může umístit tabulka s nápisem „Jedipé vozidlo...T“, pod značkou „Zákaz předjíždění“ (č. 38a) tabulka s nápisem „Předjíždět traktory dovoleno“, pod značkou „Parkoviště“ (č. 60) tabulka s nápisem pro vozidla kterého podniky nebo organizace je parkoviště vyhrazeno, pod značkou „Čerpací stanice“ (č. 65) tabulka s nápisem o době, kdy je čerpací stanice v provozu apod.

Čl. 9

Zvláštní tabule

(1) Vyžadují-li to mimořádné místní poměry, může se k vyznačení zvláštní situace nebo nebezpečí, zejména při změně místní úpravy nebo při dočasné místní úpravě, užít příslušné značky větších rozměrů, popř. doplněné tabulkou se stručným nápisem umístěnou pod značkou, nebo zvláštní tabule větších rozměrů, na které se výstižným způsobem na takovou úpravu upozorní; takové tabule se užije např. i tam, kde vnější nebo vnitřní okruh mátní směr. Příkladem takové tabule je značka „Tabule pro vyznačení objížďky“ (č. 8a).

(2) V jiných případech se nesmí zvláštních tabulí užívat (např. tabule vyznačující všeobecné úsek částých dopravních nevhod apod.).

Čl. 10

Úplné uzavírky silnic

(1) Je-li silnice zcela uzavřena pro provoz (úplná uzavírka), přepaží se na obou koncích uzavřeného úseku červeno-bíle pruhovanými zábranami; za snížené viditelnosti se zábrany označí červeným světlem a červenými odrazovými skly nebo reflexními proužky. V místě, kde začíná objížďka, se umístí značky „Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)“ (č. 24) a „Směrová tabule pro vyznačení objížďky“ (č. 69). Značky č. 69 se užije i v průběhu objížďky v těch místech, kde je nutno upozornit na další průběh objížďky. Je-li směr provozu závazně určen (např. pro určitý druh vozidel apod.), umístí se na začátku objížďky ještě značka „Příkázaný směr jízdy“ (č. 49b, 49c); podrobnosti se mohou uvést na tabulce umístěné pod značkou. K podrobnému vyznačení objížďky se užije značky „Tabule pro vyznačení objížďky“ (č. 80).

(2) Ve vzdálenosti 150 m před místem, kde začíná objížďka, se umístí značka „Jiné nebezpečí“ (č. 18), pod níž se umístí tabulka s nápisem „Objížďka“. Značkami „Omezená rychlost“ (č. 37a) se rychlost jízdy postupně sníží (čl. 4 odst. 7).

(3) Netrvá-li úplná uzavírka déle než 12 hodin (krátkodobá uzavírka), užije se k jejímu vyznačení kromě červenobílých zábran jen značek č. 24 a 69. Pod předběžnou značkou č. 18 se umístí tabulka s uvedením časového rozsahu uzavírky.

Čl. 11

Částečné uzavírky silnic

(1) Je-li silnice částečně uzavřena pro provoz (částečná uzavírka), přepaží se částečně uzavřený úsek silnice na obou koncích příčně postavenými červeno-bíle pruhovanými zábranami; za snížené viditelnosti se zábrany označí červeným světlem a červenými odrazovými skly nebo reflexními proužky. Zábrany se mohou umístit na pracovním stroji nebo na vozidle stojícím na začátku nebo na konci částečně uzavřeného úseku. Nad zábranami označujícími začátek uzavřeného úseku se umístí značka „Práce na silnici“ (č. 15) a je-li to nutné k zajištění bezpečnosti silničního provozu

nebo pracovníků, i značka „Omezená rychlost“ (č. 37a); v takovém případě se však nesmí rychlost jízdy omezit pod 15 km za hodinu. Značkami č. 37a se může rychlost jízdy postupně snižovat (čl. 4 odst. 7).

(2) V místě, kde je řidič nucen v důsledku částečného uzavření silnice vjet na levou stranu vozovky, se umístí značka „Příkázaný směr jízdy“ (č. 49h); v místě, kde se musí vrátit na pravou stranu vozovky, se umístí značka „Příkázaný směr jízdy“ (č. 49g). Řidiči jedoucí v protisměru se upozorní na dočasný provoz v obou směrech způsobem stanoveným v čl. 1 odst. 5. Byla-li na začátku úseku rychlost jízdy omezena, umístí se nad zábranami označujícími konec úseku značka „Konec omezené rychlosti“ (č. 37b).

(3) Vyžaduje-li to ochrana silnice, může se silnice uzavřít pro provoz jen některého druhu vozidel (např. pro nákladní automobily, jejichž celková váha přesahuje určitou mez, pro povozky apod.). K označení takové částečné uzavírky se užije příslušné značky zakazující vjezd vozidel nad určitou celkovou váhu nebo určitého druhu vozidel, popř. doplněné dodatkovou tabulkou a značkou „Směrová tabule pro vyznačení objížďky“ (č. 69) doplněné údajem o druhu vozidel, pro něž platí uzavírka a objížďka. Tyto značky se umístí v místě, kde objížďka začíná.

Část II

Společná ustanovení o tvarech a rozměrech dopravních značek a dopravních zařízení a o jejich umísťování

Čl. 12

Značky se musí provádět podle vzorů uvedených v této příloze. Podrobnosti o svislých dopravních značkách (na tabulích) a o vodorovných dopravních značkách (na vozovce a součástech silnice) a o dopravních zařízeních, zejména pokud jde o jejich rozměry, barvu, viditelnost, umísťování a osvětlení, stanoví ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvem vnitra ve zvláštních pokynech. Tyto pokyny jsou závazné pro všechny orgány a organizace, které vyrábějí a umísťují dopravní značky a dopravní zařízení.